גיליון פברואר-מרץ 2019, אדר תשע"ט

נקודת מפגש

نقطة التقاء

עלון המרכז החינוכי טיפולי לתלמידים כבדי שמיעה וחרשים, מחוז צפון

مجلة المركز التربوي - علاجي لطلاب عسيري السمع والصم، لواء الشمال

מפקחת ארצית על לקויות חושים: שולמית כהן, מפקחת חנ"מ: אורנה קונקול
מנהלת: נורית יפה

תוכן עניינים

الفهرس

דבר המנהלת	2	كلمة المديرة
אני ולקות השמיעה שלי	4	انا وضعفي السمعي
13/11/17 היום ששינה את חיי	6	13.11.2017 اليوم الذي غير حياتي...
אני והמורה שלי	8	أنا ومعلمتي
המסע שלי	9	رحلتي
הכל אני יכול!	10	قادر على كل شيئ!
הרכבת מכשירי שמיעה, שרות צבאי ומה שביניהם!	11	تركيب جهاز السمع، جيش وما بينهم!
סיפורי הצלחה	15	قصص النجاح
אני מאמין בעצמי	20	انا اؤمن بنفسي
נקודת מפנה	22	نقطة تحول
הדרך שלי	23	طريقي
לתת מכל הלב	27	العطاء من القلب
לשמוע את כל הטוב הזה	28	ان تسمع كل الاشياء الجيدة
הטעות הגדולה שלי, שגרמה לשינוי תפיסתי...	32	غلطتي الكبيرة التي أدت الى تغيير في الرأي
לכתוב על "הצלחות" לא תמיד מצליח	33	ان تكتب عن "النجاح" لا ينجح دائماً
ללמד/לא ללמד איות באנגלית?	37	تعليم تهجئة اللغة الانجليزية ام لا؟
משולחן קלינאי התקשורת -הידעת?	39	نظرة على عمل اخصائي التخاطب - هل تعلم؟
סיכום	43	للتلخيص

* בחלק מהכתבות בעלון זה פרטי התלמידים ומורת המרכז הוסרו על מנת לשמור על פרטיותם של התלמידים.
في قسم من المقالات بهذه النشرة لم تظهر تفاصيل الطلاب ومعلمات المركز العلاجي للمحافظة على خصوصية الطلاب.

דבר המנהלת

לכל הקוראים שלום וברכה,

במחוז צפון מטמיעים ומיישמים השנה את תיקון 11 לחוק החינוך המיוחד. תיקון החוק משקף את תפיסות ההכלה והשילוב של ילדים ואנשים עם מוגבלויות שונות במרחב הציבורי הרגיל. בכנס מנהלי בתי הספר שעסק בלמידת הנושא תפסה את עיני הכותרת: "לאפשֵר את האפשָר", כי יש בה כוונה אמיתית לתת לכל ילד וילדה הזדמנות למצות את היכולות והכישורים הטמונים בו ובה, לטעת בהם אמונה ביכולתם ולבצע תהליכים מגוונים שיסייעו לילד ולילדה להצליח בתחומים שונים. ברוח זו בחרנו להביא סיפורים מהשטח והרי הם לפניכם.

נתחיל בחוויה אישית שלי מתחילת החודש, כשהגיעה אליי למשרד סטודנטית להוראה לראיון קבלה לעבודה. התכוננתי לערוך ראיון רגיל, שבו ארצה להכיר את המועמדת ולהבין את איכויותיה כאדם וכאיש מקצוע, אך הפעם זכיתי לקיים דיאלוג ולא ראיון ולהכיר בחורה כבדת-שמיעה שהיתה תלמידה שלנו והיום היא מסיימת לימודי הוראה.

השיחה עימה קלחה והגיעה לחוויות אישיות מהילדות הצעירה ועד ההתנסות כסטודנטית להוראה שמתמודדת עם מגבלת שמיעה בהיבטים תקשורתיים ורגשיים. שמעתי בהתרגשות איך היא מספרת לתלמידיה על מגבלת השמיעה שלה, כדי שהם יקבלו אותה כמו שהיא. למדתי ממנה על האסטרטגיות שמאפשרות לה להצליח בהתמודדויות תקשורתיות, על סינגור עצמי שמסייע לה רבות, על רגישות לזולת ובמיוחד לאלו שגם להם יש צרכים מיוחדים. למדתי ממנה על הנחישות והמוטיבציה להצליח ולהצטיין בבתי הספר, בצבא ובאוניברסיטה ועל הערכתה הרבה למורת-שמע שלימדה אותה והכינה אותה לחיים הבוגרים.

ראיון שגרתי של חצי שעה הפך לשיחה מרתקת של שעה וחצי, שיחה שנשארת בליבי ומהווה עדות לכך שכל אחד יכול להצליח ותפקידנו לאפשר את האפשר, להצמיח להצלחות, לחפש, לחשוף ולגלות יכולות וחוזקות, לספק התנסויות ולחשוב על תמונת עתיד ראויה לכל תלמיד.

תודה רבה לכל הכותבים שפתחו את ליבם, תודה רבה לצוות העלון שאסף את החומרים, ערך ועיצב! קריאה מהנה לכולכם!

נורית יפה

كلمة المديرة

جمهور القراء تحية وبعد:

السنة الدراسية الحالية, سيتم تطبيق تشريع رقم 11 لقانون التربية الخاصة في لواء الشمال.

هذا القانون سيعكس احتواء ودمج الاولاد والاشخاص محدودي القدرات في الحيز العام.

في مؤتمر مديري المدارس والذي تداول هذا الموضوع, اثار انتباهي العنوان " اتاحة المتاح- **לאפשר את האפשר**" وذلك بسبب النّية الحقيقية لإعطاء كل ولد وبنت فرصة لاستخلاص القدرات الدفينة لكل واحد وواحدة. ولتعزيز الايمان والثقة بهم وبقدراتهم, ولتنفيذ برامج منوعة, والذين يساهمون في أنجاح هؤلاء الأولاد. من هذا المنطلق اخترنا أن نعرض قصصًا حية وها هي أمامكم.

سأبدأ بعرض تجربة حياتية شخصية. حدثت في بداية الشهر. القصة بدأت عندما حضرت الى مكتبي طالبة في كلية لتأهيل المعلمين لأجراء مقابلة عمل, بدأت اجهّز نفسي لأجراء المقابلة والتي تهدف الى التعرف عليها, ولفهم قدراتها المهنيّة والانسانيّة (الشخصيّة), ولكني وجدت نفسي أقيم حوارًا وليس مقابلة مع طالبة عسيرة السّمع, كانت من طلابنا وستنهي تعليمها في مجال التربية والتعليم.

استرسل الحوار وتضمن الحديث تجارب خاصة حدثت معها منذ طفولتها وحتى فترة التطبيق كطالبة جامعية في مجال التربية والتعليم, وتواجه العسر سمعي من ناحية عاطفية وفي التواصل مع الاخرين. لقد أصغيت بانفعال كيف تحدثت لطلابها عن مشكلة العسر السمعي التي تعاني منها لكي يتقبلوها كما هي. تعلمت منها عن الاستراتيجيات التي تساعدها على النجاح بمواجهة مشاكل التواصل, وعن المرافعة الذاتية التي تساعدها جدا على اهتمامها بالأخرين وبالأخص ذوي الاحتياجات الخاصة. تعلمت منها عن الاصرار والدافعية للنجاح والتميز في المدارس, الخدمة العسكرية وفي الجامعة. كما وتعلمت منها عن تقديرها لمعلمة العسر السمعي التي علّمَتها وجهزتها للحياة.

مقابلة اعتيادية لمدة نصف ساعة, تحولت لحوار شيّق مدة ساعة ونصف. والتي تركت أثرًا في قلبي, واثبات ان كل انسان يستطيع ان يحقق النجاح, وظيفتنا "اتاحة المتاح", تعزيز النجاحات, بحث, كشف قدرات ونقاط قوة, تزويد تجارب, والتفكير برؤيه مستقبلية تلائم كل طالب.

جزيل الشكر لكل الكُتّاب الذين فتحوا قلوبهم, شكرًا لطاقم المنشور الذي جمع اعدّ وصمّم المواد.

قرساءة ممتعة للجميع

نوريت يافا

אני ולקות השמיעה שלי

انا وضعفي السمعي

שלום, קוראים לי נבו. אני בן 12 ואני גר בבית שאן. אני רוצה לספר לכם על הניתוח שעברתי בקיץ האחרון. הכל התחיל בגיל שנה ושבעה חודשים. ההורים שלי חשדו שאני לא שומע טוב ופנו למומחה אוזניים שאישר שיש לי ירידה בשמיעה. לאחר מכן עברתי סדרת טיפולים בבית החולים בעפולה של שאיבת מוגלה מהאוזניים. בגיל 5, עברתי ניתוח כולסטאטומה (מחלת אוזן תיכונה דלקתית וכרונית, הנגרמת עקב הצטברות של תאי עור באוזן התיכונה). לא כל כך פחדתי בגלל שלא ידעתי מה זה ניתוח, אך בגיל 7 כשאמרו לי שאני צריך לעבור שוב ניתוח, פחדתי יותר כי כבר ידעתי מה זה.

בקיץ האחרון הודיעו לי שאני צריך לעשות את הניתוח השלישי שלי. כשבישרו לי, מאוד פחדתי וחששתי שהניתוח לא יעבור בשלום ושיכאב לי מאוד. לבסוף, הניתוח עבר בשלום ועם הכאבים התמודדתי בעזרת משככי כאבים. בעקבות הניתוח העברתי הסברה בכיתה על לקות השמיעה שלי והתחלתי עבודת חקר עם המורה שלי מ"שמע" בנושא "לקות שמיעה והשלכותיה" .

לסיכום אני בתוך תהליך שבו אני לומד על לקות השמיעה שלי ואיך להתמודד איתה ואני מרוצה מזה מאוד.

مرحباً، اسمي نيڤو وابلغ من العمر الثانية عشرة سنة وأسكن في بيت شان. اود ان احدثكم عن العملية التي مررت بها في الصيف الاخير.كل شيئ بدأ عندما كنت ابلغ من العمر سنه وسبعة اشهر، حيث كان هناك تشكيك من قبل أهلي بأنه يوجد لدي مشكلة بالسمع.وتوجهوا لطبيب مختص الذي صادق على انه بالفعل هناك مشكلة سمع لدي.ومن بعدها مررت بمجموعة علاجات بمستشفى العفولة، لشفط المخاط من الأذنين .في جيل خمس سنوات، مررت بعملية כולסטאטומה (مرض مزمن بالاذن الداخلية والذي يتسبب نتيجة تراكم خلايا جلد في الاذن الداخلية).لم اخف كثيراً لاني لم اكن اعرف ما هي "عملية". ولكن في سن السابعة عندما اخبروني بأنني سوف امر بعملية اخرى، خفت اكثر لأنني صرت اعلم ما هي العملية. وفي الصيف الاخير اخبروني بأنه يجب ان اقوم بالعملية الثالثة.

عندما اخبروني، خفت كثيراً من ان لا تمر العملية بسلام وأن اتألم كثيراً.في النهاية، مرت العملية بسلام واستطعت ان اتغلب على الاوجاع بواسطة المسكنات. في اعقاب العملية، قمت بفعالية شرح لصفي عن

العسر السمعي وبدأت بوظيفة بحث بمرافقة معلتي من المركز العلاجي بموضوع " العسر السمعي وتأثيره".
في النهاية، انا في مرحلة التعلم عن ضعفي السمعي وكيفية التعامل مع هذا الضعف، وراضي جدا" من ذلك.

שינוי משמעותי, הצלחה, דרך חדשה, תהליך של שינוי, יוזמה חדשה, חשיבה מחוץ לקופסא...כל אלו ניתן לומר על התלמידה המהממת שלי - ר'.
תלמידה חכמה, אהובה, עצמאית, יוזמת שעברה שני ניתוחי שתל עוד כשהייתה פעוטה.
ר' החליטה לעמוד מול תלמידי כיתתה ולספר להם על קשייה ומה שעברה. בסוף השיעור העברנו לתלמידים תרגיל שימחיש להם את לקות השמיעה. התלמידים התבקשו לכתוב אותיות משמיעה. ר' השתמשה בקושי של התלמידים לבצע את התרגיל כדי לגייס אותם לעזרתה. ר' אמרה להם "לפעמים אני לא שומעת אות או מילה מסוימת ואז אני מפספסת משפט. אני רוצה שתעזרו לי בכיתה להשלים את החסר". התלמידים הבינו אותה מאוד והבטיחו להיות שם לצידה.
תודה

تغيير كبير، نجاح، طريق جديد، مرحلة تغيير، مبادرة جديدة، التفكير خارج الصندوق.. كل هذه الاشياء يمكن قولها عن طالبتي الرائعة ر'.
طالبة ذكية، محبوبة، مستقلة، مبادِرة التي مرت بعمليتين لزراعة قوقعة عندما كانت طفلة.
ر' قررت ان تقف امام طلاب صفها وتحكي لهم عن صعوباتها وعن الاشياء النى مرت بها. في نهاية الدرس مررنا للطلاب تمرين الذي يجسد الضعف السمعي. كان على الطلاب كتابة حروف سمعوها. ر' استخدمت ضعف الطلاب لتمرير التمرين واسستخدمتهم لمساعدتها. ر' قالت لهم " احياناً انا لا اسمع حرف او كلمة معينة وبالتالي افقد الجملة، ارديكم ان تساعدوني في الصف لإكمال الناقص".
فهم الطلاب ضعفها ووعدوا بأن يقفوا الى جانبها.
شكرا

13/11/17 היום ששינה את חיי..

שמי ליאן סלע ואני גרה בנהריה. אני לומדת בכיתה ז' בחטיבת הביניים "אלון" בעיר. אני עוד מעט בת 13. לפני כשנה ב 13.11.2017 הרכבתי מכשירי שמיעה בפעם הראשונה ומאז השתנו חיי.... הכל התחיל כשהייתי עוד ילדה קטנה יותר והיו לי בעיות באוזניים. עברתי ארבעה ניתוחים אך הם לא שיפרו לאורך זמן את מצב השמיעה שלי. לפני כשנה בכיתה ו' הלכתי לביקור שגרתי אצל רופא אף אוזן גרון ששלח אותי לבדיקת שמיעה. לאחר שעשינו את בדיקת השמיעה ראינו שיש ממש החמרה בשמיעה וירידה משמעותית בשמיעה ואז גם המליצו לנו להרכיב מכשירי שמיעה.

בהתחלה מאד חששתי ואפילו בכיתי. אמרתי שאני לא רוצה כי מאד פחדתי ממה שיגידו החברים לכיתה. דאגתי שלא אדע להתמודד איתם ולהשתמש בהם, דאגתי שיצחקו עליי, חששתי להיות שונה ולהיראות מצחיק. בסוף הבנתי שאין לי ברירה וקנו לי זוג מכשירי שמיעה. כל התהליך היה מאד מרגש ולהפתעתי החברים שלי תמכו בי ועודדו אותי. אני ממש זוכרת את הפעם הראשונה שהרכבתי אותם – **הרגשתי כאילו נולדתי מחדש**. **פתאום שמעתי קולות ורעשים שלא שמעתי לפני כן**. בדרך חזרה הביתה מהמכון בו קנינו את המכשירים, כשהיינו באוטו, בפעם הראשונה שמעתי את האיתות שאימא הפעילה ברכב בכדי לפנות... אני זוכרת שהייתי ממש בשוק ואמרתי לאימא שלי "אימא כשאת מאותתת ימינה או שמאלה יש לזה רעש?" . אני יודעת שאולי זה נשמע לכם קצת מוזר אבל אני לא שמעתי מימי (אף פעם) את הקול הזה ברכב.

ביום הראשון כשהגעתי איתם לבית הספר שמעתי פתאום קולות וצלילים שלא שמעתי קודם לכן מעולם. אני מרגישה שאני הרבה יותר קשובה בכיתה, אני שומעת מיד כשקוראים לי בשם, אני מרגישה פחות עצבנית, בקיצור חיי ממש השתנו לטובה.

כשעליתי לחטיבת הביניים קיבלתי גם מורת "שמע" מקסימה שעוזרת לי בלימודים ובכל מיני דברים שאני צריכה בבית הספר. כשהגעתי לחטיבה בפעם הראשונה מיד סיפרתי לכיתה על המכשירים ואמרתי לילדי הכיתה- "אם אתם רוצים להיות חברים שלי **קבלו אותי כמו שאני** , עם מכשירי השמיעה שלי". יש לי הרבה חברים ולא נתתי לאף אחד אף פעם ל"הוריד אותי", אני חושבת שמכשירי השמיעה עזרו לי מאד ולא מנעו ממני אף פעם להיות כמו כולם ובטח לא גרמו לי להיות שונה.

המורה: יגר הילה

13.11.2017 اليوم الذي غير حياتي...

اسمي ليان سيلع واسكن في نهاريا اتعلم في الصف السابع بالمدرسة الاعدادية "الون"بالمدينة. وبعد القليل من الوقت سأبلغ الثالثة عشر.

قبل سنة تقريباً ب 13.11.2017 قمت بوضع جهاز السمع للمرة الاولى ومن وقتها تغيرت حياتي.

كل شيئ بدأ عندما كنت طفلة صغيرة وكان لدي مشاكل بالاذنين.

اجريت اربع عمليات جراحية ولكنهم لم يحسنوا وضعي السمعي لفترة طويلة.

قبل سنة، عندما كنت بالصف السادس، ذهبت لزيارة روتينية عند طبيب مختص بالانف، اذن وحنجرة، الذي ارسلني للقيام بفحص سمع.

وتبين بالفحص بان وضعي السمعي يزداد سوءاً وهناك نزول سمعي واضح.حيث اوصوا بتركيب جهاز سمع. في البداية خفت كثيراً وبكيت، رفضت ذلك لاني خفت من ردة فعل اصدقائي في الصف وماذا سيقولون عني. قلقت بأني لن انجح في التعامل مع الجهاز واستعماله بالشكل الصحيح، وخفت بأن اكون مختلف وان ابدو مضحك.

في النهاية فهمت انو لا يوجد امامي خيار اخر، واشتروا لي زوج من السماعات. هذه العملية كانت جداً مؤثرة ولمفاجأتي الكبيرة، اصدقائي دعموني وشجعوني.. اذكر تماماً المرة الاولى التي وضعت بها السماعات، شعرت بأني ولدت من جديد. فجأة سمعت اصوات وضجيج التي لم اسمعها من قبل. وفي طريق العودة الي البيت من المعهد الذي اشترينا منه السماعات، سمعت للمرة الاولى الاشارة التي شغلتها امي بالسيارة للتوجه ... اتذكر باني كنت مصدومة وقلت لأمي: " امي عندما تشغلين الاشارة للاتجاه يميناً او يساراً هنالك صوت؟؟"

اعرف بأنه يُسمع لكم غريباً، لكني لم اسمع هذا الصوت في السيارة من قبل.

في اليوم الاول الذي حضرت فيه للمدرسة مع السماعات، سمعت فجأة اصوات ونغمات التي لم اسمعها من قبل ابداً.

اشعر بأني اصغي افضل بالصف، اسمع عندما ينادوني بإسمي، اشعر بأني اقل عصبية، بإختصار لقد تغيرت حياتي للأفضل..

عندما اصبحت في المدرسة الاعدادية، حصلت على معلمة شيمع رائعة التي تساعدني بالتعليم وفي العديد من المجالات الاخرى في المدرسة. منذ بداية المرحلة الاعدادية شرحت لطلاب الصف عن جهاز السمع وقلت لهم: " اذا كنتم تريدونني ان اكون صديقكم تقبلوني كما انا مع جهازي السمعي."

لدي الكثير من الاصدقاء ولم اسمح لاحد بأن يحبطني، اعتقد بأن جهاز السمع ساعدني كثيراً ولك يمنع مني بأن اكون مثل الجميع وطبعاً لم يجعلوني غريباً.

المعلمة: يجر هيلا

אני והמורה שלי

שלום רב לכל קוראי העלון. שמי אביגיל אלמוג ואני בת 14, לומדת בחטיבת ביניים "קציר משגב". לפני כשנתיים זכיתי להכיר את מירה, מחנכת ללקויי שמיעה. מירה נכנסה לי לחיים לפני שקיבלתי את מכשיר השמיעה שלי וקיבלתי ממנה המון עזרה בכל דבר שהייתי צריכה. מירה תמיד הייתה לי ותהיה אוזן קשבת וכתף תומכת, יד מכוונת וחלק ניכר משהותי בחטיבת "קציר". מירה ואני נוהגות להיפגש כפעמיים בשבוע ובאחת הפעמים היא הסכימה שאביא איתי חברה לשיעור ולהקדיש אותו למשחק, ללמידה וכדומה. בשיעור הנותר מירה תמיד משתדלת לבחור נושאים שמעניינים אותי, כמו אקטואליה, ולקשר את הנושא לעוד נושאים חשובים ולדברים אחרים כמו טקסטים, חידונים, משחקי קופסא ועוד.

לסיכום אומר לכל הילדים לקויי השמיעה כמוני, אני ממליצה בחום לבקש מורה ללקויי שמיעה מכיוון שאני זוכה לשעתיים בשבוע בהן אני בוחרת מה אני רוצה לעשות, אני זוכה להכיר מורה נפלאה שתמיד שם לכל דבר שאצטרך ולקבל עזרה בכל מקצוע שאני צריכה. מאחלת לכם המון הצלחה בכל החלטה, שלכם, אביגיל אלמוג.

أنا ومعلمتي

مرحبا لجميع قراء المجلة، اسمي اڤيجيل الموج وعمري 14 سنة، اتعلم في المدرسة الاعدادية " קציר משגב". قبل سنتين فزت بالتعرف على ميرا، مربية لطلاب عسيري السمع. ميرا دخلت حياتي قبل ان احصل على جهاز السمع، وساعدتني كثيراً بكل شيئ احتجته. ميرا كانت بالنسبه لي الاذن الصاغية والكتف الداعم، واليد الموجهه ، وهي جزء من وجودي وبقائي في هذه المدرسة.

انا وميرا نلتقي مرتين بالاسبوع، وفي واحدة من المرات تسمح باحضار صديقة للدرس حيث نخصص الدرس للالعاب والتعلم وهكذا...

في الدرس المتبقي ، تحاول ميرا ان تختار المواضيع التي تهمني مثل " الاحداث الجارية" ، وتربط الموضوع مع مواضيع اخرى مهمة مثل نصوص، حزازير ، العاب تعليمية وغيرها.

في النهاية، استطيع القول لكل الطلاب عسيري السمع مثلي ، انصحكم بشدة ان تطلبوا معلمة لعسيري السمع حيث اني احصل على ساعتين اسبوعيتين بهم اختار ما اريد ان اعمل، فزت بمعرفة معلمة رائعة ، موجودة دائماً لمساعدتي في كل شيئ احتاجه وبكل موضوع. اتمنى لكم النجاح بكل قرار ..

اڤيجيل

המסע שלי

שלום, שמי אורטל כהן אני בת 13, חירשת מלידה ונולדתי לזוג הורים חירשים ושני אחים שומעים. בגיל ארבעה חודשים הרכבתי בפעם הראשונה מכשירי שמיעה בשתי אוזניי. את ניתוח שתל השבלול עברתי בגיל שנה וחודש. בפעם הראשונה שהרכיבו לי את השתל ושמעתי לראשונה צלילים וקפצתי משמחה. שכנתי עזרה להוריי והייתה מגיעה פעמיים בשבוע לביתי. היא עזרה לי באימוני שמיעה באמצעות הקראת סיפורים והשמעת שירים, ואחיי השומעים השתדלו תמיד להשמיע צלילים בבית, אם זה תיפוף על תופים או אפילו פתיחת הברז כדי שאשמע את המים הזורמים. סבא שלי היה שר ומדבר אליי בספרדית למרות ההמלצה לא להשמיע לי עוד שפות כדי שלא אתבלבל.

בגיל שלוש עברתי לגן מיח"א וכל יום נסעתי בהסעה לחיפה. לאחר שנתיים במיח"א עברתי לגן חובה בכרמיאל. פעם בשבוע הייתה מגיעה אליי מורה ללקויי שמיעה, שם גם הכרתי את החברה הכי טובה שלי עד היום. כשהגעתי ליסודי פגשתי את איריס, מורת השמע שלי, שהייתה איתי כל שנות היסודי. מכיתה ג' ועד היום אני הולכת פעם בשבוע לשלוחה של לקויי שמיעה וחירשים בכרמיאל. אני מרגישה שההגעה לשלוחה תרמה לי בהעצמת הביטחון העצמי שלי ובהרגשת שייכות. כיום אני מגיעה לשלוחה מנקודת מבט אחרת ומנסה לעזור לילדים הקטנים יותר בשלוחה לא לתת למגבלות שלהם להגדיר אותם.

כיום אני לומדת בבית ספר אורט פסגות בכרמיאל, בכיתה ז' מדעית טכנולוגית/מצויינות.

המעבר לחטיבה לא היה פשוט לי אך עברתי אותו בשלום בזכות משפחתי והסובבים שלי.

יש לי המון חברים ואני משתתפת בלהקת המחול הייצוגית בעיר שלי. אני נפגשת פעמיים בשבוע בבית הספר עם מורת השמע שלי וחוץ מללמוד אנחנו גם מנתחות סיטואציות הקורות לי בחיים ומנסות לראות תמיד את הדבר החיובי בכל.

رحلتي

مرحباً ، اسمي اورتال كوهين، عمري 13 سنة، صماء من الولادة ، ولدت لوالدين صم ايضاً واخوين يسمعون.في جيل اربع اشهر ركبت جهاز السمع في اذني الاثنتين. اجريت عملية زرع قوقعة في جيل سنة وشهر، قفزت من الفرح في المرة الاولى التي ركبوا لي القوقعه عندما سمعت اصواتاً.

جارتي ساعدت والدي كثيراً، حيث انها كانت تزورنا مرتين في الاسبوع، ساعدتني في التمارين السمعية بمساعدة قراءة قصص واسماع الاغاني، اخوتي الذين يسمعون حاولوا دائماً ان يسمعوني اصوات مختلفة، مثل اسماع اصوات طبول او

فتح حنفية الماء. جدي كان يغني لي ويتكلم معي باللغة الاسبانية بالرغم من انهم نصحوه بأن لا يسمعوني لغة اخرى لكي لا اتبلبل.

في جيل ثلاث سنوات انتقلت الى روضة מיח״א, وكل يوم سافرت بالمواصلات الى حيفا. بعد سنتين في روضة מיח״א انتقلت الى روضة الزامية في كرميئل.ومرة كل اسبوع كانت تأتي معلمة لعسيري السمع، وهناك ايضاً تعرفت على صديقتي المفضلة والتي ما زالت صديقتي حتى اليوم.

عندما انتقلت الى المدرسة الابتدائية، قابلت ايرس، معلمة الطلاب العسيري السمع والتي بقيت معي خلال فترة تعليمي بالمرحلة الابتدائية. من صف الثالث وحتى اليوم اذهب مرة اسبوعياً للمركز العلاجي لعسيري السمع في كرميئل.

اشعر بأن حضوري للمركز ساهم في رفع ثقتي بنفسي والشعور بالإنتماء. اليوم احضر الي المركز من وجهة نظر مختلفة، حيث اني احاول مساعدة الطلاب الصغار اكثر واعمل على ان لا نسمح للعجز بأن يُعرفهم.

اليوم انا اتعلم في مدرسة اورط بساچوت في كرميئل، في الصف السابع מדעית טכנולוגית /מצויינות.

الانتقال للمرحلة الاعدادية لم يكن بسيطاً بالنسبه لي، ولكنني تخطيت المرحلة بسلام بمساعدة عائلتي والمحيطون بي.

لدي العديد من الاصدقاء وانا مشتركه في فرقة القص الاستعراضية في مدينتي.

التقي مرتين في الاسبوع مع معلمة المركز العلاجي ، بالاضافة للتعليم نقوم بفعاليات اخرى مثل تحليل اوضاع مررنا بها في حياتنا ونحاول دائماً ان نرى الشئ الايجابي.

הכל אני יכול!

אני רוצה לספר לכם על השינוי בלימודים.

בשנה האחרונה אני משקיע בלימודים.

מאז שאני לומד פה קיבלתי תעודות הצטיינות וצל"ש אחד.

אני ממליץ להשקיע בלימודים ובתחום החברתי.

ממני עומרי, כיתה ו', בי"ס הדקל כרמיאל.

قادر على كل شيئ!

اريد ان احدثك عن التغيير في المجال التعليمي.

بالسنه الاخيرة ، قمت بالاهتمام اكثر بتعليمي.

لقد حصلت على شهادة تمييز وشهادة يحتذى بها منذ بداية تعليمي هنا.

اشجع كثيراً وانصحكم بالمثابرة والاهتمام بالمجال التعليمي والاجتماعي.

مني عومري ، الصف السادس مدرسة هديكل كرميئل

הרכבת מכשירי שמיעה,
שירות צבאי ומה שביניהם

מאת: גל גביש (תלמידה בוגרת שלנו)

אני יושבת בחדר על המיטה שלי ומנסה לחשוב איך להתחיל לכתוב.
לפני רגע הסתכלתי בפלאפון לבדוק מה היה היום לפני כמה שנים. יש קטע כזה לגוגל, הוא אוהב להזכיר את העבר. הנה תמונה מלפני שנה בשביל ישראל עם חבר'ה מהצבא, וכאן תמונה מ2015 כשירד שלג מטורף בקיבוץ. אם הייתי ממשיכה, הייתי מוצאת גם כמה תמונות מביכות עם חברות שעוד לא הספקתי לשכוח, וזיכרונות שהיו מחממים לי את הלב.
אם היה טריק כזה גם בפתקים בפלאפון, הייתי מתרגשת יותר. בטח הייתי רואה קטעי כתיבה מצחיקים על סיטואציות שכבר שכחתי, רואה איך חיברתי בין שתי מילים שכלל לא יכולות להתחבר ומנסה לצבוע את המציאות עם אותיות, מבלי לצאת מהקווים. בטוח יצאתי מהקווים. אבל למדתי שגם זה יפה.
אם יש משהו משותף בכל הרגעים האלו הוא שבחיים לא הייתי מצליחה לנחש מה יקרה לי בעתיד. כלומר, בטח יכולתי לשער איזו תמונה אצלם בסיום שנת המכינה שלי, ועם אילו אנשים אצטלם בסוף הקורס, על מי אכתוב, איך אכתוב. יכולתי לנסות לנחש, ובוודאות לא לדעת.
נגיד, לפני כמעט שנה וחצי, הייתי לפני השירות הצבאי שלי. לא ממש היה לי מושג מה הולך לקרות.
ישנתי בערך שלוש שעות שינה לפני ההתייצבות בבקו"ם. הסתובבתי כל הלילה, התהפכתי, כתבתי, ניסיתי להירדם, שתיתי מים, עצמתי עיניים וכלום לא עזר.
אין. ההתרגשות סירבה לישון. והתישה גם אותי.
הכינו אותי לסטירה מצלצלת, למציאות אחרת ולמפקדים אכזריים. הכינו אותי לאנשים שונים ממני, לחוקים נוקשים ובגדול- הרגשתי שאני בדרך למציאות מפחידה וכועסת. מבינים למה לא הצלחתי להירדם?
אבל סיימתי. וסיימתי בחיוך רחב. עם חברות טובות וחברים מצוינים סביבי.
בטירונות, הרבה בנות דומות לי בכו כל לילה להורים בטלפון, ניסו לברוח בתוך המגורים למקומות בהם לא יראו את הדמעות. לעומתן, הרבה בנות כמוני גם לא הפסיקו לחייך, לצחוק, והיו למצטיינות הטירונות והפלוגה.
אחרי הטירונות והקורס, כששובצתי לבסיס באמצע עיר, ששונה שמיים וארץ ממה שהכרתי, בקלות יכולתי לבכות ובאותה המידה גם לצחוק. זה לא שחור או לבן. כל מי שהיה בסביבה בתקופה הזו

יוכל להגיד שגם לי היו רגעי דכדוך ורגעי צחוק. אבל בסופו של דבר, אני מקווה, הדרך הקלילה הובילה אותי.

התחלה חדשה זה מלחיץ, מאוד. בזמן שאני מסתכלת אחורה על האירועים האלו ועל עוד רבים אחרים שקרו, אני מבינה כמה הכל תלוי בגישה בה לוקחים את הדברים שקורים.

איך זה קשור ללקות השמיעה שלי, אם תהיתם?

בשני המקרים לא היה לי מושג מה מחכה לי. גם כשהרכבתי מכשירים חדשים, וגם כשרעדתי בבקו"ם.

מערכת צבאית היא דבר שצריך לקבל אם אתה חלק ממנה. לשאול למה, איך, מתי, זה מבורך וחשוב. אבל לרוב, צריך להבין שדברים קורים כי ככה הם קורים. אותו דבר לגבי מכשירי השמיעה. כנראה שכשקיבלתי אותם לראשונה בכיתה ו' הבנתי שבסוף, אם אבחר לקבל את זה, לצחוק על זה- אצחק. אם אבחר להתבאס- אתבאס. פשוט. הכל עניין של החלטה.

זה לא אומר שאין חששות. יש, פשוט מבינים שעם סביבה וההחלטה הנכונה מגיעה הגישה הנכונה. כשהגעתי בכיתה ו' עם המכשירים החדשים לכיתה, בהתחלה הסתתרתי. מפחיד להגיע עם משהו חדש ושונה לכיתה, בטח כשהם היו גדולים יחסית לאוזניים הקטנות שלי. אבל אז נכנסתי לכיתה. הילדים הסתקרנו ושאלו שאלות. הרגשתי כמה אני מעניינת ומיוחדת, במרכז העניינים. במידה מסוימת, בעולם מקביל, יכולתי גם לשבת בצד ולבכות, כי זה שונה. אבל הם לקחו את זה בגישה טובה. אחרי שתי דקות השאלות פסקו, ואני הבנתי שככה צריך להיות. ככה קיבלתי את זה כחלק ממני.

בסופו של יום, כולנו מתרגלים גם למשהו חדש שמתחיל. הכל, לאט לאט. בעדינות ובקצב שלו. אתם מעבר לבאסה בגלל משהו שהוא חלק מכם.

לכן, אם לא תתעסקו בשלילי ותעשו עניין ממכשירי השמיעה, מהצבא, או מכל דבר חדש שאתם נתקלים בו- תראו את שאר הדברים שיש לעולם להציע. ללא ספק הם מלמדים יותר.

קצת על עצמי:

גל גביש, בת 20 מקיבוץ ליד קריית שמונה. כרגע גרה בבית החייל בתל אביב ומשרתת בחיל הים. התגייסתי באוגוסט 2017 לאחר שנת מכינה אינטנסיבית במכינת "בארי" שבבית ברל.

קיבלתי מכשירי שמיעה בכיתה ו'. אחרי שחברה קרובה התלוננה שאני לא שומעת שום דבר ממה שהיא אומרת וכל הזמן שואלת "מה?"- גילינו שזה נכון. יש לי לקות שמיעה קלה יחסית, ומאז חיה עם הלקות בשלום.

מבחינת הצבא: יש לי פרופיל 45, אבל זה לא מנע ממני להתגייס לתפקיד משמעותי. מרוב שזה כבר רגיל, האנשים סביבי שוכחים מידי פעם שיש לי מכשירי שמיעה. אף פעם לא הרגשתי שונה בגלל זה, ואפילו ראיתי בלקות יתרון ומשהו להתגאות בו.

تركيب جهاز السمع، جيش وما بينهم

جال جبيش

اجلس على سريري بغرفتي وافكر كيف ابدأ بالكتابة.

قبل لحظة نظر الي هاتفي لكي افحص ما اليوم الذي كان قبل عدة سنوات. جوجل لديه هذة الطريقة، يحب ان يذكرنا بالماضي. هذة صورة قبل سنة ل يسرائيل مع اصدقاء من الجيش، وهنا صور من ال 2015 عندما نزل الثلج بالكيبوتس. اذا اكملت، لوجدت الكثير من الصور المربكة مع صديقات اللواتي لم الحق ان انساهن، وذكريات تدفئ القلب.

لو كانت هذة الخدعة موجوده بالاقصوصات بالهاتف، لكنت انفعلت اكثر. بالتاكيد كنت سأرى مقاطع كتابة مضحكة لمواقف نسيتها. ارى كيف ربطت بين كلمتين اللواتي لا يمكن ربطهما، واحاول ان الون الواقع بالحروف من دون الخروج عن الهامش. بالطبع خرجت عن الهامش. ولكن تعلمت بان هذا ايضا جميل.

اذا كان هناك شيء مشترك لكل هذه اللحظات فهو عدم نجاحي في التخمين لما سيحدث لي في المستقبل.

بالتاكيد استطعت ان اخمن اي صورة سأصور في نهاية السنة التحضيرية، ومع من سأتصور في نهاية الدورة، عن من سأكتب، كيف اكتب. استطعت ان اخمن، وبالتاكيد لم اعرف.

دعونا نقول، قبل سنة ونصف تقريباً،كنت قبل الخدمة بالجيش، لم اكن اعلم ماذا ينتظرني. نمت ثلاث ساعات تقريبا في هذة الليلة. تقلبت وتجولت، كتبت، وحاولت ان انام، شربت الماء، اغمضت عيني ولكن لم يساعدني شيء.

الانفعال رفض النوم، واتعبني.

لقد جهزوني لصفعة رنانة، لواقع اخر ولضباط قاسيون. جهزوني لأناس يختلفون عني، لقوانين صعبة- شعرت بأني في الطريق لواقع مخيف وغاضب. هل تفهمون لماذا لم استطع النوم؟؟

ولكني انهيت، وانهيت مع ابتسامة كبيرة. مع صديقات جيدات واصدقاء ممتازون حولي.

في المعسكر، الكثير من البنات بكوا في الليالي عندما تكلموا مع اهاليهم بالهاتف. حاولوا الهروب الى السكن لكي لا يروا دموعهم. وبالمقابل، الكثير من البنات مثلي لم يتوقفوا عن التبسم، الضحك وتميزوا في المعسكر.

بعد المعسكر والدورة، عندما انضممت الى معسكر في وسط المدينة، والمختلف كثيراً عن المعسكر السابق، بسهولة استطعت ان ابكي واضحك بنفس الوقت. الشيء ليس ابيض او اسود. كل من كان حولي بهذة الفترة بستطيع القول بانه كان لي ايضاً لحظات ضحك ونكد، ولكن في نهاية الامر، اتمنى، الطريق السهلة هي التي اوصلتني.

البداية الجديدة تضغط كثيراً .في الوقت الذي به انظر الى الخلف والى كل الاحداث التي حصلت، افهم ان كل شيء متعلق بالطريقة التي نتعامل بها مع الاشياء التي تحصل .

وكيف هذا متعلق مع ضعف السمع لدي؟؟

في الحالتين لم اكن اعلم ما ينتظرني. ايضاً عندما وضعت جهاز سمع جديد، وايضا عندما ارتجفت خوفا من الجيش.

نظام الجيش هو شيء الذي يجب ان تتقبله اذا كنت جزء منه، ان تسأل لماذا، كيف، متى، هذا مبارك ومهم. ولكن

غالباً، يجب ان نفهم ان الاشياء تحدث لانها هكذا تحدث. الشيء نفسه بالنسبه لجهاز السمع.
اتضح لي انه عندما تلقيت جهاز السمع في الصف السادس، فهمت في النهاية، انه اذا اخترت ان اقبل الشيء، وان اخترت ان اضحك على الشيء فسوف اضحك، وان اخترت ان أُحبط فسوف اشعر بالاحباط. كل شيء متعلق بالقرار الذي تتخذه.
هذا ليس معناه انه لا يوجد تخوفات، يوجد، ولكن ببساطة نفهم انه وسط بيئة وقرار صحيح نتوصل لطريقة التعامل الصحيحة.
عندما حضرت للصف مع جهاز السمع في الصف السادس اختبئت، مخيف الحضور الى الصف مع شيء جديد ومختلف، وبالذات ان الجهاز كان كبيراً بالمقارنة مع اذني الصغيرتان. ولكن عندها دخلت الى الصف، الطلاب سألوا الكثير من الاسئلة، وشعرت بأني مهمة ومميزة، واني مركز الاهتمام.
ومن جانب اخر، في عالم مقابل، كانت امامي امكانية الجلوس جانباً والبكاء، لان هذا مختلف. ولكنهم اخذوا الشيء بالطريقة الجيدة. توقفت الاسئلة بعد دقيقتين، وفهمت ان هكذا يجب ان يكون الشيء. وهكذا تقبلت الشيء كجزء مني.
وفي نهاية النهار، كلنا نعتاد للشيء الجديد ايضاً. كل شيء يحدث رويداً رويداً. بلطافة ووتيرة معينة.
وانتم الان وراء الخذلان من شيء الذي هو جزء منكم.
لذلك، اذا لم تتعاملوا بسلبية مع الاشياء التي تحصل مثل جهاز السمع والجيش او كل شيء يحصل لكم، سوف ترون الاشياء الاخرى التي سيقدمها لكم العالم. لا شك بانكم ستتعلمون اكثر.

لمحة عني:
جال جبيش، 20 عاماً من كيبوتس كريات شمونا. حالياً اسكن في بيت الجندي في تل ابيب واخدم في البحرية.
تجندت في شهر اب 2017 بعد سنه تحضيرية مكثفة في "باري" في بيت بيرل.
حصلت على جهاز السمع في الصف السادس. بعد ان صديقتي المقربة شكت بأني لا اسمع شيء مما تقوله وكل الوقت اسال "ماذا"? اكتشفنا ان الامر صحيح. لدي عسر سمعي خفيفه نسبياً، ومنذ ذلك الحين وانا اعيش مع ضعفي بسلام.
من ناحية الجيش: ملفي الشخصي 45، ولكن هذا لم يمنعني من التجنيد في رتبة مهمه. ضعفي السمعي اصبح عاديا جدا لدرجة ان الاشخاص حولي ينسون احياناً بأن لدي جهاز سمع. لم اشعر ابداً بأني مختلفه بسبب ضعفي، على العكس تماما، رأيت الشيء كأفضلية وشيء اتفاخر به.

סיפורי הצלחה - قصص النجاح

ברצוני לספר על תהליך הצלחה בשילוב תלמיד כבד שמיעה במסגרת גנית. תלמיד זה, בנוסף להיותו כבד שמיעה, נאלץ להיעדר מהגן לעיתים קרובות. היעדרויות אלו גרמו לו לנתק מהשגרה וההתרחשויות בגן, מצוות הגן וקבוצת השווים, דבר שגרם לו להרגשה של עצב, בדידות וחוסר רצון לבקר בגן. האם, הגננת ואנוכי ישבנו יחדיו בניסיון למצוא פיתרון ולבסוף הזמנו גם את הילד עצמו. בפגישה הגענו להסכם שהוא יגיע לגן רק ביום בו אני מגיעה. בתחילה סירב, אך בסופו של דבר סקרנותו גברה עליו והוא רצה לנסות שיעור אחד איתי. בהתחלה הסכים לבוא לגן רק כשאני נכחתי. לאחר מכן התחיל להגיע ליום שלם. לאט לאט יצר קשרים עם הילדים והחל להגיע לימים נוספים. נוכחותו בגן נתנה לו הרגשה של הצלחה, הילדים והצוות הכילו אותו ואפשרו לו להרגיש בנוח.

היום התלמיד נוכח באופן סדיר ובכל ימות השבוע.

ניתן להסיק כי תלמידים אשר זוכים לקבלה ולאמפתיה מהסובבים אותם חווים התמרה, כלומר, שינוי רגשי המאפשר להם לקבל את החברה והצוות בהבנה ובאמפתיה. אלו תורמים להגברת ההצלחה והלמידה. לכן, הכלי החשוב ביותר אשר תמיד צריכים להשתמש בו במערכת החינוך ובמיוחד בעבודה הפרטנית, מורה מול תלמיד, הוא יחס אמפתי. כאשר תלמיד מקבל יחס כזה הוא מסוגל להאמין בעצמו במורה ובסובבים אותו.

اود ان احدثكم عن مسيرة نجاحي في دمج طالب مع ضعف سمع في اطار الروضة.

طالب روضة لدي، طالب دمج، الذي وبالاضافة الى الضعف السمعي اضطر للتغيب عن الصف كثيراً.هذا التغيب سبب بإنقطاعه عن الروتين اليومي وعن ما يحدث في الصف، ومجموعة السواسية.

الشيء الذي سبب له الشعور بالحزن ، الوحدة وعدم الرغبة بالمجيء الى الروضه.

الام، المعلمة وانا اجتمعنا بهدف ايجاد حل، وفي النهاية دعينا الطالب ايضا. في المقابلة توصلنا الى اتفاق بأن الطال يحضر الى الصف في اليوم الذي اتواجد به.. في البداية رفض ذلك، ولكن في نهاية الامر فضوله تغلب عليه واراد ان يجرب درس واحد معي.

في البداية وافق في الحضور الى الروضة فقط عندما كنت موجوده. ولكن بعد ذلك بدأ بالحضور ليوم كامل، ورويداً رويداً استطاع ان يقيم علاقات مع الاولاد وبدأ بالمجيء بأيام اخرى.

حضوره الى الروضة منحه الشعور بالنجاح، الطلاب والطاقم احتوه واعطوه شعور مريح.

اليوم ، الطالب يحضر بشكل منتظم كل ايام الاسبوع.

يمكن ان نستنتج بأن الطلاب الذين يفوزون بالقبول والاهتمام والتفهم من قبل الاشخاص الذين حولهم، يمرون بتغيير عاطفي، الذي يتيح لهم الفرصة في تقبل المجتمع والطاقم بتفهم واهتمام. هذا الشيء يساهم في التعلم والنجاح. لذلك، اداة

مهمة جداً اوالتي يجب ان نستعملها في جهاز التعليم وخاصة في العمل الفردي معلم مقابل طالب، هو المعامله بتفهم واهتمام.وعندها الطالب يكون جاهز ان يؤمن بنفسه وبمن حوله.

אמיר (שם בדוי) בן 6, תלמיד בכיתה א' לקוי שמיעה, הלומד בבית ספר רגיל. השנה לראשונה קיבל שעות תגבור מהמרכז הטיפולי ללקויי שמיעה בצפון.

<u>אמיר בעיני האחרים....</u>

"את תסבלי השנה", "התלמיד קשה", "התלמיד לא מצליח לשבת על הכיסא", "תצטרכי כל הזמן לבוא בנעלי ספורט", "תצטרכי כל היום לפתור את הסכסוכים בינו לבין אחרים", "פער גדול בינו לבין בני גילו בתחום הלימודי".

דעות קדומות אלו ליוו אותי במפגש הראשון עם אמיר. במפגשים הראשונים הכרתי את אמיר כילד שובב שאיננו מרוכז, יוצא מהכיתה ונע כל הזמן בכיתה. בחודש הראשון הכרתי את הקשיים הלימודים הבולטים יחד עם הקשיים החברתיים והרגשיים שאי אפשר להתעלם מהם ומההשפעה שלהם על הפן הלימודי. שאלה אחת בלבד הספיקה שתאיר אור אדום בראשי, "את מאמינה לי?" מאז החלטתי להאמין בו, להכיל אותו, להתחבר לעולמו ולהתייחס לכל הקשיים כאתגרים שביחד נתגבר עליהם. במחשבות אלה שיתפתי את הצוות המקצועי, ההורים ואמיר בכל מיני דרכים.

לשמחתי הגדולה קיבלנו אני ואמיר תמיכה מהצוות המקצועי וההורים. אמיר מזה חודשיים הולך עם מכשירי שמיעה שמסייעים לו באופן משמעותי להתמודד עם לקות השמיעה.

<u>אמיר בעיניי היום....</u>

תלמיד חביב, בעל חיוך מדהים, רגיש, מסודר, מטופח ועומד על שלו.

עם התמיכה, העידוד וההכלה, שהיו הכי חסרים לו, אמיר מצליח היום לשבת בכיתה למשך זמן ארוך יותר, מתקדם מבחינה לימודית, משתתף בכיתה ומנסה לפתח קשרים עם בני כיתתו.

היום הוא יותר מודע ללקות השמיעה שלו ומנסה להתמודד ככל האפשר עם האתגרים במסגרת בית הספר. חשוב לציין שזה צעד קטן בדרך ארוכה וכולנו חייבים להאמין שתמיד אפשר ...ותמיד אפשר לעשות שינוי כשיש <u>אמונה, הכלה ועשיה</u>.

امير (اسم مستعار) طالب يعاني من ضعف سمعي، يبلغ من العمر ست سنوات والذي يتعلم في الصف الاول ، في مدرسة عادية.هذة هي السنة الاولى التي يحصل بها امير على ساعات دعم من المركز العلاجي لعسيري السمع.

<u>امير (اسم مستعار) في عيون الاخرين...</u>

"سوف تعانين هذة السنة" "الطالب صعب" ، " الطالب لا يستطيع الجلوس على الكرسي"، " سوف تضطرين للمجيء بحذاء رياضي"، " ستضطرين لحل الخلافات بينه وبين الاخرين يومياً"، " هنالك فجوة كبيرة بينه وبين ابناء جيله من ناحية تعليمية".

كل هذة الاراء المسبقة رافقوني في لقائي الاول مع امير. في اللقاءات الاولى عرفت امير كطالب مشاغب غير قادر على التركيز، يخرج من الصف ويتحرك كل الوقت داخل الصف.

في الشهر الاول تعرفت على الصعوبات التعليمية البارزة مع الصعوبات الاجتماعية والعاطفية التي من غير الممكن تجاهلها وتجاهل تأثيرها على الجانب التعليمي.

سؤال واحد فقط كان كافٍ بأن يضيء ضوء احمر "هل تثقين بي ?" ، ومنذ ذلك الحين قررت بأن اؤمن به، ان احتويه، ان اتواصل مع عالمه والتعامل مع كل الصعوبات كتحدي الذي سوف نتغلب عليه سوياً.

لقد شاركت الطاقم المختص، الاهل وامير بكل هذه الافكار.

لقد تلقينا انا وامير دعمهم جميعاً.

ومنذ شهرين يضع امير جهاز السمع الذي يساعده كثيراً في التعامل مع ضعفه السمعي.

<u>امير في عيني اليوم...</u>

طالب محبوب، مع ابتسامة رائعة، حساس ، مرتب، انيق وصارم.

مع الدعم ، التشجيع والاحتواء الذي نقصوه، نجح اليوم امير في الجلوس بالصف لوقت اكثر ، يتقدم من ناحية تعليمية بشكل جيد، يشترك في الدروس ويحاول ان يطور علاقات مع ابناء صفه.

اليوم امير يعرف اكثر عن مشكلة السمع لديه ويحاول ان يتعامل معها ومع التحديات في اطار المدرسة.

الجدير بالذكر بأن هذة هي خطوة صغيره في طريق طويل وكلنا مجبرين ان نؤمن بأنه دائماً ممكن.. ودائماً يمكن حدوث تغيير عند وجود <u>ثقة، احتواء وعمل.</u>

התלמיד שלי, תלמיד חכם, בעל ביטחון עצמי גבוה, יכולות לימודיות גבוהות וידע עולם רחב מאד. הוא נולד חסר אפרכסת. כתוצאה מכך בחר ללכת כל הזמן עם שיער ארוך שאנשים לא ישימו לב ללקות שלו. הצעד הראשון שעברנו יחד, היה איך לקבל את עצמו ואת המראה החיצוני שלו, קבלת הלקות והתמודדות עם שאלות של התלמידים. תלמידי התקשה מאד להסביר לאחרים את הלקות שלו, האשים את ההורים שלו והיה אלים כתוצאה מהכעס שלו על איך שנולד. קיימנו שיחות רבות עם היועצת בבי"ס ועם הפסיכולוג. שיתוף פעולה היה גם מההורים ומצוות בי"ס. בעבודה איתו למדנו איך **למצוא את נקודות החוזק** שלו **ולחזק אותם**, איך **לקבל את עצמו**? איך להשתלב בכתה ובבי"ס? מה יענה לתלמידים אם ישאלו אותו " למה אתה עם שיער ארוך?" "למה אין לך אוזן"?

עודדתי את תלמידי להשתתף בפעילויות בית ספריות והוא השתתף בכמה תחרויות בבית הספר. מאוחר יותר עבר ניתוח שתל כוכליארי והמשיך עם הרבה כוחות ומוטיבציה ללמידה. כיום, 6 שנים מתחילת דרכנו המשותפת, הוא תלמיד בעל הישגים לימודיים מעל הממוצע, מקובל חברתית ותמיד מוכן לעמוד מול אנשים, לחשוף את האוזן שלו ולהסביר על הלקות שלו.
עברתי עימו תהליך ארוך, אני גאה בו ומאחלת לו עתיד זוהר ומוצלח.

تلميذي، تلميذ ذكي، مع ثقة عالية في النفس، قدرات تعليمية عالية ومعرفة عالية لما يدور حوله. ولد مع نقص في صيوان الاذن، ونتيجة لذلك قرر ان يكون مع شعر طويل كا الوقت حتى يخفي نقص الصيوان ولكي لا ينتبه احد لذلك.
الخطوة الاولى سوياً كانت كيف يمكنه ان يتقبل نفسه ومظهره الخارجي، ضعفه السمعي وتعامله مع اسئلة الطلاب.
تلميذي استصعب كثيراً في شرح ضعفه السمعي للاخرين، وذّنب والديه في ذلك وكان عنيف جداً نتيجة غضبه على الشكل الذي ولد به.
كانت لنا العديد من المحادثات مع المستشارة والاخصائي النفسي في المدرسة. وكان هناك تعاون ايضاً من الاهل وطاقم المدرسة.
بالعمل معه تعلمنا كيف نجد نقاط القوة ونطورها, كيف يتقبل ذاته ? كيف يندمج بالصف والمدرسة ? كيف يُجيب الطلاب عندما يُسأل: لماذا شعرك طويل? لماذا لا توجد لك اذن ?
شجعت طالبي للاشتراك في فعاليات مدرسية وقد شارك في عدة منافسات مدرسية.
بعدها مر بعملية زرع قوقعة ومع ذلك استمر مع الكثير من القوة والمحفزات للتعلم .
حاليا بعد 6 سنوات من بداية طريقنا المشتركة يعتبر طالب ذو انجازات تعليمية فوق المعدل, مقبول اجتماعيا ولديه المقدرة للوقوف امام الناس والكشف عن اذنه والشرح عن العسر السمعي لديه .
مررت معه بسيرورة طويلة, انا فخورة به واتمنى له مستقبل باهر وناجح.

ר', תלמיד עם לקות שמיעה משולב בחינוך הרגיל. בתחילת דרכו בבית ספר יסודי היה "מפונק", כזה שמותר לו הכל גם בבית הספר. לאט לאט לאחר כמה מקרים של הפרעות וקשיים משמעתיים המורים וצוות בית הספר התחילו לגבש עליו דעה שהוא תלמיד "בעייתי". בעקבות כך ר' הפסיק לקבל את הפינוקים שהיה מקבל בבית וכתוצאה מכך הוא הפך להיות עוין כלפי המורים. ר' הפריע להתנהלות השיעורים והשמיע קולות. ההישגים שלו ירדו בהדרגה והקשיים ההתנהגותיים החמירו עד שהגיע לחטיבת הביניים. בחטיבת הביניים הוא חווה אירוע משפחתי קשה ופה התחילה נקודת המפנה הדרמטית בחייו. לאחר התאוששות מהמקרה הטרגי הוא התחיל להבין שהוא חייב להשתנות. לאט לאט המעשים שלו הפכו להיות חיוביים. הוא התנדב בבית הספר, דאג לסדר

וארגון בבית הספר והישגיו הלכו והשתפרו. ההפרעות שלו בכיתה פחתו ואף הקולות שהשמיע והפריעו להתנהלות השיעורים, נהיו קולות אחרים, נעימים ומשרים אווירה נחמדה בכיתה. היה מתבדח בזמן הנכון וכולם היו צוחקים כולל המורים, דמותו הפכה להיות בהחלט חיובית.
ר' סיים כיתה י"ב בהצלחה ובציונים טובים, למרות הקשיים שהוא ובני המשפחה חוו. לאחר סיום לימודיו בתיכון הוא קיבל שחרור מצה"ל, אך היה נחוש לתרום למדינה ולקהילה והתנדב לשירות הלאומי בבית הספר שבו למד. לאחר שירותו הלאומי עבד כשנתיים, תוך כדי כך קיבל רישיון רכב, עזר למשפחתו וחסך כסף. היום ר' סטודנט באחד ממוסדות הלימודים המוכרים בצפון. כמורה שלו בעבר אני גאה בו ובכל תלמידיי.

בכל אחד ואחת יש יהלום יקר ערך,

שבבוא העת הניצוץ שלו יאיר וכל העולם יראה אותו.

ر' طالب عسير السمع مندمج بالتعليم العادي. في بداية طريقه في المدرسة كان "مدلل" ، حيث كان كل شيء مسموح حتى في المدرسة. وبشكل تدريجي وبعد العديد من حالات الاضطراب والصعوبات البارزة، بدأ المعلمون وطاقم المدرسة في بلورة فكرة انه طالب "يحدث الكثير من المشاكل". في اعقاب ذلك رَ توقف عن تلقي التدليل الذي كان يتلقاه بالبيت ونتيجة ذلك تحول لتلميذ معادٍ تجاه معلميه. حيث انه كان يزعج خلال الدرس ويصدر اصوات . تحصيله العلمي تدنى تدريجياً والصعوبات السلوكية تفاقمت حتى المرحلة الاعدادية.
في المرحلة الاعدادية خاض تجربة عائلية صعبة وهنا بدأ التحول الواضح في حياته. ومن بعد تخطيه هذه التجربة القاسية بدأ يفهم بأن عليه ان يتغير. وقليلاً قليلاً، اعماله تحولت لايجابية. ازعاجه خلال الحصص قل، حتى الاصوات التي اسمعها وعرقلت سير الدرس تحولت لاصوات اخرى، لطيفة توحي بجو لطيف داخل الصف. كان يحكى النكات في الوقت الصحيح وكان الجميع يضحك حتى المعلمين، شخصيته تحولت لشخصية ايجابية.
رَ انهى الصف الثاني عشر بنجاح ومع علامات جيدة، بالرغم من الصعوبات التي مر بها هو وعائلته.وبعد انتهائه من التعليم في المرحلة الثانوية حصل على تحريرمن الجيش، ولكنه مصرّ على خدمة المجتمع والتطوع في المدرسة التي تعلم بها.ومن بعد انهاء الخدمة الوطنية عمل لمدة سنتين، وخلال هذة الفترة حصل على رخصة سياقة، ساعد عائلته ووفر المال. اليوم رَ طالب في احدى المؤسسات التعليمية المعروفة في الشمال. كمعلمه في الماضي، فخور به وبكل طلابي.

في كل واخد وواحدة هناك ماسه غالية الثمن،

تلمع في الوقت المناسب لكي يضيئ العالم.

"אני מאמין בעצמי..."

זו השנה השנייה שאני מלמדת ילדה עם לקות שמיעה. השנה היא לומדת בכיתה ג'.

בשנה שעברה התלמידה הקפידה להרכיב מכשירי שמיעה באופן סדיר. בתחילת שנה זו שמתי לב שהיא מגיעה לבית הספר ללא מכשירים. לשאלתי מדוע היא לא מרכיבה מכשירי שמיעה, ענתה בכל פעם תשובה אחרת. הבנתי שאלה תירוצים. בשיחות יותר מעמיקות איתה ובשיתוף קבוצת התמיכה, שמורכבת משאר התלמידים שאני מלמדת באותו בית ספר, היא קיבלה ביטחון וסיפרה שהיא לא רוצה להרכיב את המכשירים כדי שלא תראה חריגה. היא סיפרה גם שבחופש הגדול לא הרכיבה אותם בכלל ואמה לא עומדת על כך שתרכיב את מכשירי השמיעה. פניתי לאמה, הסברתי לה את חשיבות המכשירים וכיצד לשכנע את הילדה להרכיב אותם באופן קבוע. בסוף השיחה אמרה האם שאינה מעוניינת שבתה תרכיב את מכשירי השמיעה. החלטתי לארגן פגישה עם היועצת, המחנכת, וההורים. בפגישה הצלחנו לשכנע את ההורים בחשיבות הרכבת המכשירים אבל האב השאיר את ההחלטה בידי הילדה. לאחר השיחה הגעתי למסקנה שהדרך היחידה לגרום לתלמידה להרכיב את המכשירים היא אך ורק דרכה מאחר וההורים לא משתפים פעולה. שוחחתי איתה כמה פעמים. בקבוצת התמיכה הילדים סיפרו שהרכבת המכשירים מאוד שיפרה את איכות חייהם וכיצד הם מתמודדים עם שאלות ותגובות של אנשים לגבי המכשירים. הם סיפרו גם שהם לא מתביישים בלקות השמיעה. אחרי הרבה פגישות ושיחות איתה הילדה השתכנעה שזה חשוב. במיוחד הבינה שבלי המכשירים היא פחות מרוכזת בשיעורים. מאז היא מרכיבה את המכשירים באופן קבוע, הציונים שלה השתפרו וזה תרם לביטחון העצמי שלה והפך אותה לילדה שמחה, מאושרת וחברותית. כיום היא מגלה פתיחות ללקות השמיעה, למכשירים, ומדברת באופן חופשי על כך שבעבר ניסתה להתעלם מהקושי ולא להתמודד.

انا اؤمن بنفسي

هذه هي السنة الثانية التي بها اعلم طالبة مع ضعف سمع. هذه السنة تتعلم في الصف الثالث.

في السنة الماضية ، واظبت الطالبة على تركيب جهاز السمع بشكل منتظم. في بداية هذه السنة لاحظت بأن الطالبة تحضر الى المدرسة من دون الجهاز. في كل مرة كنت اسألها عن سبب عدم وضع الجهاز كانت تجيبني اجابة مختلفة، وفهمت بأنها حجج. وفي محادثات عميقة اكثر وبمشاركة مجموعة الدعم، المكونة من باقي التلاميذ الذين اعلمهم في المدرسة، احست بالثقة واخبرتني بأنها لا تريد وضع الجهاز لكي لا تكون مختلفة. وأخبرتني ايضاً ، انها في العطلة الصيفية لم تضعهم ابداً. امها ايضاً لا تشدد كثيراً على وضع الجهاز.

توجهت للأم، شرحت لها عن اهمية جهاز السمع وكيف نقنع الطالبة بوضعه دائماً.في نهاية المحادثة قالت الام بأنها غير معنيه بأن تضع ابنتها جهاز السمع.

قررت تنسيق جلسة مع المستشارة، المربية والأهل. ونجحنا في اقناع الاهل بأهمية تركيب جهاز السمع ولكن الأب ترك القرار للبنت.

توصلت في النهاية للنتيجة بأن الطريق الوحيدة لتركيب جهاز السمع هي البنت وفقط عن طريقها وخاصة ان الاهل غير متعاونين. تحدثت معها مرات عديدة، في مجموعة الدعم شرحوا الطلاب عن اهمية تركيب جهاز السمع وكيف حسن حياتهم وكيف يتعاملون مع اسئلة الناس حولهم عن الجهاز. قالوا ايضاً بأنهم لا يخجلون بضعفهم السمعي.

بعد العديد من المحادثات والجلسات اقتنعت الطالبة بأهمية الموضوع. وفهمت بشكل خاص انها بدون الجهاز لا تستطيع التركيز في الصف. ومن يومها وهي تضع الجهاز بشكل منتظم، علاماتها ارتفعت وهذا بدوره رفع ثقتها بنفسها واصبحت بنت سعيدة واجتماعية. اليوم تظهر الطالبة انفتاح وفهم للعسر السمعي، جهاز السمع، وتتكلم بحرية عن انها في الماضي جربت ان تتجاهل الصعوبة.

נקודת מפנה

ויסאם היפה לומד בכיתה ה' בבית ספר רגיל – על שם אבו חלדון בכפרו אבו סנאן.

ויסאם תמיד קיבל הערות שליליות מהמורים בכיתה, "אתה מפריע", "שב בשקט", "תקשיב למורה" למרות שהיה ידוע למורים שהוא תלמיד בעל לקות בשמיעה דו צידית ומרכיב מכשירי שמיעה.

בסוף כיתה ד' הוא הופנה לבדיקת שמיעה. בבדיקה הופתעו לגלות חרשות באוזן ימין ובאוזן שמאל ירידה חמורה, כמעט חרשות. הומלץ לו על שני שתלים בשתי האוזניים. המידע הזה גרם ל*טראומה* אצלו ואצל המשפחה: "איך הבן שלי יהיה עם שתלים?" "איך חברי ובני כיתתי יקבלו אותי?" "איך אלך ברחוב ובבית הספר?"...

לאחר שיחות רבות עם ההורים וויסאם החליטה המשפחה לעבור את הניתוח. כיום ויסאם מרוצה מאוד מהתוצאות של הניתוח, שומע טוב יותר, מאזין ומקשיב למורים בכיתה. בקרוב יעשה ניתוח שתל באוזן השמאלית.

היום ויסאם מודל לחיקוי לחברים ולעמיתים שלו בקבוצת השווים, נותן עצות לחבר, שגם הוא תלמיד לקוי שמיעה, על חשיבות מכשירי השמיעה ועל הניתוחים, ועל ההבדל העצום בין התקופה שלפני הניתוח וכיום.

המורה: שרה מולא

نقطة تحول

وسام الجميل يتعلم في الصف الخامس في مدرسة عادية - على اسم ابن خلدون في قريته ابو سنان.

وسام دائماً كان يتلقى ملاحظات سلبية من معلميه، "انت مشاغب" ،"اجلس بهدوء" ، " اصغي للمعلمة" بالرغم من انه كان معروف للمعلمين كونه طالب مع ضعف سمع في الاذنتين ويركب جهاز سمع.

في نهاية الصف الرابع وُجه لإجراء فحص سمع. وكانت المفاجأة ان يكتشفوا بأنه اصم في الأذن اليمنى!! وفي الاذن اليسرى هناك نزول سمعي حاد، كاد ان يصل الى الصم.نُصح بزراعة قوقعة في اذنيه الاثنتين. هذه المعلومات سببت له ولعائلته خوف شديد: " كيف يمكن ان يكون ابني مع زرع قوقعة؟ كيف يمكن ان يتقبلوني اصدقائي وطلاب صفي؟ كيف سأمشي بالشارع والمدرسة؟

من بعد محادثات كثيرة مع الاهل ومع وسام تقرر ان يقوم بإجراء العملية. اليوم وسام راضٍ جداً من نتائج العملية. يسمع جيداً، يصغي ويسمع معلميه في الصف، وقريباً سيقوم بإجراء عملية زرع قوقعة في أذنه اليسرى.

اليوم هو شخص يحتذى به من قبل اصدقائه ومجموعة السواسية، يقوم بتقديم النصائح لصديقه ، الذي هو ايضاً يعاني من ضعف سمعي، عن اهمية جهاز السمع والعمليات، وعن الفرق الكبير في الفترة قبل العملية وبعدها.

المعلمة: ساره ملا

הדרך שלי

הכל התחיל כשהייתי בן שנה וחצי, כשסבתא שלי באה לבקר. היא צילצלה בפעמון של הדלת ואני שיחקתי בלגו ולא שמעתי את צלצול הפעמון למרות שהייתי 2 מ' מהדלת. הורי לקחו אותי לבדיקת שמיעה וגילו שיש לי ירידה בשמיעה והמליצו להורי לרכוש לי מכשירי שמיעה.

הורי החליטו לשלוח אותי לגן מיח"א שמתמחה בכל נושא השמיעה. בשנה הראשונה הורי לקחו אותי פעם בשבוע ובגיל שנתיים וחצי שילבו אותי בגן שילוב. נאלצתי לנסוע לחיפה כל יום שלוש שעות הלוך חזור. למדתי כמו בכל גן רגיל, אבל ההתמחות בגן מיח"א היתה שפה, אוצר מילים ומשמעותן, משחקי זיכרון, שירים ומשחקים חופשיים. בגן מיח"א הייתה לי קלינאית תקשורת שלימדה אותי כיצד ליצור מילים מצלילים.

כאשר עמדתי לעלות לכיתה א', הורי החליטו להעביר אותי לבית ספר רגיל ליד הבית, בית ספר "נועם הרצוג". יחסית הייתי ברמה המתאימה כמו כל ילד רגיל, רק שבייחודיות שלי היו מכשירי השמיעה שעזרו לי מאוד. מכיתה א' קיבלתי תמיכה ממורת שמע וממורת שילוב שעזרו לי בלימודים. כשהגעתי בערך לכיתה ג' הייתה לי הידרדרות רצינית בשמיעה וגם גילו שיש לי נוירופאטיה אודיטורית (האוזניים שומעות, הן מעבירות את המידע למוח. המוח מנסה לפענח וזה נשמע לו כמו סינית. זה מצב לא קבוע והוא יכול להשתנות משעה לשעה). באותו זמן ישבתי בכיתה ולא הבנתי שום דבר. מורת השמע' שלי חשפה אותי לשפת הסימנים, אך באותה תקופה לא הצלחתי להבין את שפת הסימנים ולקרוא שפתיים ולא הייתה לי תקשורת עם הסביבה. בכיתה ה' השמיעה שלי התדרדרה כ"כ עד שלא הייתה לי ברירה, אלא לעשות ניתוח שתל. לאחר הניתוח עברתי לבי"ס קורצ'אק לכיתת תלמידים לקויי שמיעה. שם שיקמו את השמיעה שלי בעזרת קלינאית תקשורת. בינתיים יכולתי יותר לתקשר עם הסביבה בעזרת שפת סימנים וגם הייתה לי סביבה שיכולתי ללמוד ולהתקדם בה.

שהיתי בבית ספר קורצ'אק עד שבחטיבה עברתי לישיבת אביר יעקב.

משה קיסוס, כיתה ח'

משה – תלמיד יקר שלי,

פגשתי אותך השנה לאחר 3 שנים בהם לא לימדתי אותך. פגשתי עלם צעיר, וורבלי, בעל ידע עולם עשיר, בטוח בעצמו, בעל חוש הומור והיד קצרה מלתאר.

לא אשכח את המפגש הראשון שלנו בכיתה א', לא שמעתי את קולך החלוש, היית כה ביישן! כה נחבא אל הכלים!

ליוויתי אותך במשך 5 שנים, בהם למדנו, דיברנו, שיחקנו וגם אט אט הבנו כי השמיעה הולכת ונעלמת. כה אמיץ וגיבור היית, שום תלונה לא שמענו ממך, למרות הימים הארוכים והמעייפים של ניסיון לקרוא שפתיים, לעמוד בכל זאת במטלות הלימודיות, של לא לוותר לעצמך.

לקח זמן, אך בסופו של דבר כולם הבינו שבית הספר בו ישבת לא יכול היה עוד לשמש עבורך מקור לספיגת ידע. שוב חזרנו לשפת הסימנים שכבר נשכחה ממך ויחד עברנו תהליך של הכנה לניתוח ולמעבר לכיתת לקויי שמיעה.

השנה הסתיימה לה, פגשתי אותך מחויך בבית החולים לאחר הניתוח של שני השתלים וכולנו החזקנו אצבעות שהניתוח יצלח ואכן כך היה. התענגתי על הסיפורים של אמא והמפגשים האקראיים בעיר מגורינו, שם נוכחתי לדעת עד כמה השתלים עזרו לך. ידעתי שאתה בידיים טובות ולא דאגתי.

בתחילת שנה זו, למרבה ההפתעה נודע לי שכבר אינך לומד בכיתת לקויי שמיעה, אלא בכיתה רגילה ושוב ניפגש ונחזור להיות מורה ותלמיד.

לא הייתי מכירה אותך, כה בגרת והשתנית, הפכת לעלם צעיר. אמרתי לך ורציתי להגיד לך שוב, אני מלאת הערצה והערכה למאמצים שלך, לכוחות שבך אפילו שאתה עצמך אינו מכיר בהם. אתה מתאר את המסע שלך כמשהו שעשית, כי צריך לעשות, אך אני יודעת מה הייתה נקודת הפתיחה ולאן הגעת, אני יודעת במה הדברים אמורים ומה גודל ההשקעה הנדרשת כדי לעלות על דרך המלך.

השנה אנו מגלים יחד אתגרים חדשים ואני יודעת שנמצא את הדרך לעזור לך לצלוח אותם.

אחד התפקידים שלקחתי על עצמי הוא ללמד אותך להעריך את הדרך שעשית ואת הכוחות שבך, היום אתה "אתה" בזכות ולא בחסד, בזכות העבודה שעשית והעמידה האיתנה שלך בפני הקשיים שחווית. הכרה בכוחות אלו תסייע לך לעמוד בפני כל מכשול או קושי!

המון הצלחה,

פנינה מאור,

המורה שלך

طريقي

كلّ شيىء بدأ عندما كان عمري سنة ونصف، عندما جاءت جدّتي لتزورنا. لقد دقّت جرس الباب وكنت أنا ألعب في "الليجو" ولم أسمع جرس الباب، بالرّغم من أنّني كنت بعيدا عنه قرابة المنريْن فقط. أخذني أهلي لفحص سمع واكتشفوا أنني أعني من عسر سمعيّ، ولذلك طلبوا من والديّ أن يشتروا من أجلي أجهزة سمع.

قرّروا أهلي أن أتعلّم في "ميخا" الذي يختص بكلّ موضوع السّمع. فس السّنة الأولى، أخذني أهلي مرة في الأسبوع وفي جيل السّنتين دمجوني في بستان "ميخا". كنت مضطرا للسفر إلى حيفا كلّ يوم ثلاث ساعات ذهابا وإيابا. تعلّمت مثل أي بستان اعتياديّ،ولكن في "ميخا" محور اختصاصهن كان اللغة: القاموس اللغوي ومعاني الكلمات، ألعاب ذاكرة، أناشيد وألعاب حرّة.في بستان "ميخا" كانت هناك معالجة نطق وسمع التي كانت تعلّمني كيف أُنتج كلمات من الأصوات.

عندما ترقّعت للصف الأول، قرروا اهلي أن أذهب لأتعلّم في مدرسة عادية بجانب البت: مدرسو "نوعام هرتسوج". "لقد كنت نسبيًا بمستوى الطلاب الآخرين، ولكن خصوصيّتي كانت نني استخدم أجهزة سمعيّة التي كانت تعينني كثيرا".

في الصّف الأول كانت تعلّمني معلّمة من المركز التربوي العلاجي لعسيري السّمع ومعلّمة دمج اللتان ساعدتاني في دروسي.

عندما كنت تقريبا في الصف الثالث، تراجع سمعي بشكل جدّي واكتشفوا بأنه لدي "نويروباتيا" سمعيّة (الآذان تسمع وينقلون المعلومات إلى الدماغ، الدماغ يحاول تفسير ما سمعته أذناي ولكن دماغي لا يفهم ماذا سمعت. هذا ليس وضع ثابت ويمكن أن يتغيّر من ساعة إلى أخرى). في نفس الوقت، جلست في الصف ولم أفهم شيئا.

معلّمتي من المركز العلاجي كشفتني للغة الإشارة، ولكن في ذات الفترة لم أفهم شيئا من لغة الإشارة أو قراءة الشفاه، لذا لم استطع التواصل مع من حولي.

في الصف الخامس تراجع سمعي أكثر وأكثر، ولم يكن لدي حل سوى زراعة القوقعة.

بعد العمليّة، انتقلت إلى مدرسة "كورتشاك) للصف عسيري السّمع. هناك ساعدوني في التّأهيل السّمعيّ بمساعدة معالجة النطق والسمع. في ذلك الوقت كان بإمكاني التّواثل أكثر مع الأشخاص من حولي بمساعدة لغة الإشارة وكنت في بيئة التي مكّنتني من التعلّم والتقدّم.

تعلّمت في مدرسة "كورتشاك" حتى انتقلت إلى إعداديّة "أبير يعقوب".

موشيه كيسوس، الصف الثامن

موشي - طالبي العزيز،

قابلتك هذه السنة من بعد انقطاع ثلاث سنوات، قابلت غلام صغير,غلام مع ثقة بالنفس ومعلومات عما يدور في العالم، يتحلى بروح الدعابة، اعجز عن وصفه.

لن انسى ابداً لقاؤنا الاول عندما كنت في الصف الاول، لم اسمع صوتك الضعيف، كنت خجول جداً! رافقتك خلال خمس سنوات ، التي خلالها تعلمنا، تكلمنا، لعبنا وفهما بعدها ان القدرة السمعية تختفي . كنت شجاع وبطل، لم نسمع منك اي شكوى، بالرغم من الايام الطويله والمتعبة في محاولتك لقراءة الشفاه، وان تقوم رغم كل هذا بعمل المهمات التعليمية، وأن لا تستسلم.

لقد مر الوقت ولكن في النهاية فهمنا ان المدرسة التي كنت بها لن تستطع بعد ان تكون مصدر معلومات لك. وعدنا الى لغة الاشارات التي كنت قد نسيتها، وسوياً مررنا بمرحلة تحضيرية للعملية والانتقال لصف عسيري السمع.

انتهت السنة ، قابلتك في المستشفى بعد اجراء عملية زرع قوقعتين، وكنا فرحين لأن العملية نجحت. فرحت بقصص والدتك ولقاءاتنا الغير مخططه في مدينة سكنانا، وهناك فهمت كم ساعدك زرع القوقعة.

عرفت انك بأيدي امينه ولم اقلق.

في بداية هذه السنة، لمفاجأتي الكبيرة، عرفت بأنك لا تتعلم في صف العسر السمعي ، بل في صف عادي وسوف نلتقي من جديد وسنكون معلمة وطالب مرة اخرى.

لم اعرفك، لقد كبرت وتغيرت واصبحت غلام صغير.

قلت لك وأريد أن اقول مرة اخرى،كلي تقدير وفخر لجهودك، وللقوة التي بداخلك التي انت نفسك لا تعرف عنها شيء.تصف رحلتك كشيء عملته، لانك مجبر ، ولكن انا اعرف ان نقطة البداية والى اين وصلت، انا اعلم كبر الجهود المطلوبة حتى تسير في طريق الملك.

هذه السنه سوف نكتشف سوية تحديات جديدة وكلي ثقة بأننا سنجد الطريق لكي تنجح اكثر. واحدة من الوظائف التي اخذتها على عاتقي هي ان اعلمك كيف تقدر وتثمن الطريق التي مشيت به والقوة الموجده بك. اليوم انت "انت" بجدارة وبفضل الجهد الذي قمت به ووقوفك القوي امام الصعوبات التي مررت بها.معرفتك لهذه القوة سوف تساعدك في الوقوف امام كل عائق او صعوبة.

بالنجاح

معلمتك بنينا مانور

לתת מכל הלב

שלום,

קוראים לי גיא, אני בן 12 וגר בכרמיאל.

היום הייתי רוצה לספר לכם על השינוי שעברתי במעבר מחניך לילד בוגר המעביר פעילויות במרכז ההעשרה. כלומר, בתור תלמיד בוגר התחלתי לעזור לצוות בשנה שעברה בתכנון משחקים והפעלות.

אני נמצא במרכז ההעשרה כבר 4 שנים. עברתי והעברתי פעילויות רבות. כשהייתי צעיר יותר והצוות העביר לי פעילויות, זה היה לי מאוד מעניין ומצחיק. בשנה שעברה התחלתי להעביר משחקים ופעילויות במסגרת פרויקט "קול הנתינה", לדוגמא: משחק המרוץ לניצחון, מצגות, תפוס את הדגל, פעילות בתחנות, פעילות בקבוצות, אירחתי את ילדי המרכז בביתי ועוד.

בנוסף, במרכז שלי ישנם ילדים קטנים וכאשר יש להם קושי אני בא ועוזר להם "ומושך" אותם בחזרה לפעילות או למשחק. מדי פעם אני גם מעביר את סבב ה"מה נשמע" הקבוע שלנו.

כאשר התחלתי לראשונה להעביר פעילויות נלחצתי טיפה, אבל לאחר כמה פעמים זה הפך להיות מהנה וקל יותר.

הייתי ממליץ לכם, הילדים הבוגרים, גם לנסות ולהתחיל להשתתף וליזום פעילויות חדשות.

العطاء من القلب

مرحباً،

اسمي چاي، ابلغ من العمر 12 سنه واسكن في كرميئل.

اليوم اود ان احدثكم عن التغيير الذي مررت به من طالب متمرن لطالب بالغ الذي يمرر فعاليات في مركز الاثراء. كطالب بالغ، بدأت بمساعدة الطاقم في السنه الماضية في تحضير العاب وفعاليات. انا مشترك في المركز منذ اربع سنوات. اشتركت ومررت فعاليات كثيرة. عندما كنت صغير وشاركت بفعاليات من الطاقم، كان هذا مضحك وممتع جداً. في السنة الماضية بدأت بتمرير العاب وفعاليات ضمن اطار مشروع ״صوت العطاء״، مثال: لعبة السباق للفوز، عارضة، امسك العلم، فعاليات مكونه من محطات، فعاليات في مجموعات، استقبلت طلاب المركز في بيتي وغيرها.

بالاضافة الى ذلك، هنالك طلاب صغار في المركز الذين لديهم صعوبات، اتوجه اليهم واساعدهم ״اسحبهم״ من جديد للفعالية او اللعبة. احياناً امرر دور ״ كيف حالك״ الثابت.

عندما بدأت في تمرير الفعاليات ارتبكت قليلاً، ولكنه وبعد عدة مرات تحول الشيء الى ممتع وسهل اكثر.

انصحكم، الطلاب البالغون، ان تجربوا وتبدأوا في المشاركة والمبادرة لفعاليات جديدة.

לשמוע את כל הטוב הזה

בצהריים גשומים של תחילת דצמבר, יום שישי, יצאנו במכונית כל המשפחה לראות הופעה במרכז הפיס של משגב. הייתה זו הזדמנות מעולה להציג לדור הבא מוזיקה מהדור שלנו, אולי קצת ישנה עבורם, אבל ללא ספק סוגה שהם פחות הספיקו להיחשף אליה. פחות אלקטרוניקה, פחות קללות ויותר שילוב מופלא של כלי נגינה, כאשר ישנו מעבד שדואג שכל כלי ימלא צבע אחר על מנעד התדרים וייתן תמונה מלאה, הרמונית ומגוונת. ההופעה שנסענו אליה לא הייתה במקרה, היה מדובר בחברה טובה שלנו, שהתארחה אצל הזמרת והיוצרת נורית גלרון המדהימה.

אנחנו ישובים באולם הספורט עם להקה מעולה, קהל של מאות אנשים, מערכת הגברה חזקה, תאורת ממוחשבת, מה רע? כיוון שידענו שלביתנו כרמל, יש חירשות מוחלטת באוזן ימין, ושמיעה לא מלאה באוזן השנייה, התמקמנו בשורה הראשונה, כך שהרצון היה שתקבל את כל המוסיקה בלי הפרעות כמעט ישירות ממערכת ההגברה, ובכך לא תזדקק למכשיר השמיעה והמיקרופון (FM). די מהר, בזמן בדיקות הקול האחרונות הבנו שישנה בעיה שלא ממש ניתן לשלוט בה, וזה הקהל. בהופעה כזו, הקהל, אומנם אינו צורח ואינו שורק, אבל רחשי דיבור ושירה קיימים כל הזמן ברקע וגם המוח המנוסה ביותר אינו מצליח להפריד באופן יעיל בין ההופעה עצמה לרעשי הרקע, והניסיונות לכך מעייפים מאוד. למעשה זה אחד השימושים של מכשיר ה-FM.

למכשיר ה-FM שברשותנו מדגם: Roger Pen, ישנה אפשרות להתחבר למקור צליל ישירות, באמצעות כבל ייעודי שמצידו האחד ישנו חיבור Micro USB - כמו במכשירי סמסונג, ומצידו השני, ישנו חיבור הנקרא חיבור אוזניות או 3.5 jack. חיבור זה מאפשר להתחבר לשקע האוזניות של הטלפון הנייד, המחשב או הטלוויזיה. במקרה שלנו, היה צריך להתחבר להופעה!

במעלה המדרגות, מול הבמה, יושב התאורן האחראי להפעלת התאורה ולצידו איש הקול. נחבא אל הכלים מאחורי לוחות של כפתורים, מחשבים ומכשור, מצאנו את האיש שלנו לעזרה.

כשמתקרבים ללוח השליטה על הקול (בעגה המקצועית: קונסולה, Console), מגלים שיש לא חיבור אחד, אלא קרוב למאתיים חיבורים. אף אחד מהם לא נראה ולא דומה לחיבור אוזניות של נגן מוזיקה או טלפון נייד. פניתי לאיש הקול, בבקשה לסייע לנו בעניין, ולהפתעתנו, על אף הלחץ סביב תחילת המופע, והצורך להיות נוכח וקשוב למתרחש, קיבלנו מענה לעילא ולעילא. יובל זכריה, איש הקול, בדק את חיבור השמע של כרמל, את החיבורים, הנדרשים ויצר קשר עם הטכנאי שלו ליד הבמה.די מהר הלך בעצמו להביא את החיבור המיוחד, שחריג מאוד בעוסקים בהגברת במה ומופעים. בסוף – היה בידו את החיבור המיועד. הכבל, מצידו האחד נקרא XLR נקבה, מתחבר ללוח השליטה, בנקודה שמיועדת למגברים ולרמקולים, ומצידו השני 3.5 jack נקבה שאליו יתחבר מכשיר השמע. החיבור פשוט למדי, אבל כדי להעביר את הצליל, נדרשו רצון וכוונה. במקרים כאלו קיימות שתי אפשרויות מבחינת טכנאי הקול: האחת להוציא את כל הופעה דרך נתיב לעוד

"רמקולים", מה שנקרא MIX OUT, וזה למעשה משדר את ההופעה כמו שכל הקהל שומע, או לחיבור אוזניות רגיל דרך מפצל, ישירות מלוח הבקרה. הטכנאים משתמשים באוזניות לצורך אבחון ממוקד יותר, ללא רעשי רקע (בדיוק כמו כרמל) בבעיות צליל במהלך ההופעה ולכן נדרשים גם הם לאוזניות. לרוב טכנאי הקול נמנעים ממחברים מפצלים מחשש להשראה חשמלית שיוצרת רעשי רקע. תודה ליובל זכריה, טכנאי הקול היקר שלנו!
בסיכומו של דבר, כרמל קיבלה את ההופעה משודרת היישר מלוח הבקרה לאוזנה ונהנתה מחוויה עצומה ללא רעשי רקע ועם הבונוס - לשבת בשורה הראשונה (כאשר המופע משודר למכשיר השמיעה, אין בעיה גם לשבת רחוק מהבמה). כולנו נהנינו מהופעה מעולה, הילדים נחשפו למוזיקה אחרת ועוד ביקשו לשמוע שוב בבית.
כדי לחסוך בחיפוש אחר פתרונות במקרים דומים בעתיד, רכשנו כבל מתאם, שניתן לחבר אותו למכשיר ה-FM וללוח שליטה של כל מופע. החיבור נקרא XLR-female – 3.5 jack female.
מחירו עשרות בודדות של שקלים אבל הוא נותן גיבוי מלא למקרים מעין אלו.
חשוב לציין לטובה שוב את יובל זכריה, טכנאי הקול ואת חברת ההגברה רג'ואן הגברה ותאורה בע"מ, כיוון שאנחנו יודעים שמי שמעסיק אנשים שיודעים לתת מענה גם לבעלי הצרכים המיוחדים, הם בסבירות גבוהה, אנשים מסורים ומקצועיים יותר שנאמנים לעבודתם ולא חוששים לחשוב מחוץ לקופסא ולהתמודד עם דבר שטרם נתקלו בו.

הכותב, הוא אבא לילדה בת 8 עם חירשות מלאה באוזן ימין על רקע כולסטיאטומה וירידה בשמיעה באוזן שמאל.

ان تسمع كل الاشياء الجيدة

في ظهيرة يوم ماطر في بداية كانون اول، يوم الجمعه، انطلقنا في السيارة لمشاهدة عرض في مركز بايس في مسچاپ.هذة كانت فرصة جيده لعرض للجيل القادم موسيقى من جيلنا، ربما قديمة قليلاً بالنسبة لهم، لكن وبدون شك هي نوع موسيقى لم يسمعوه من قبل.اقل اجهزه الكترونية، اقل لعنات واكثر دمج رائع للآلات الموسيقية، حيث انه هناك معالج المختص في ان كل اله تكون في لون مختلف في مجموعة الترددات ويعطي صورة كاملة متجانسة ومتنوعة.

لم يكن حضورنا صدفة لهذا العرض، كان هناك صديقة جيده لي التي تواجدت عند المغنية والمنتجة نوريت چلرون الرائعة.

جلسنا في القاعة الرياضية مع مجموعة رائعة، جمهور مكون من المئات، جهاز صوت قوي، اناره محوسبة، ما السيء؟

لقد جلسنا في السطر الاول بسبب الصمم الكلي لابنتنا كرمل في الاذن اليمنى، وسمع جزئي في الاذن الاخرى. حيث كان الهدف ان تتلقى كل الموسيقى دون ازعاج مباشرة من مكبر الصوت، وبالتالي لا تحتاج لجهاز السمع و fm.وسرعان ما فهمنا خلال فحص الصوت انه هنالك مشكلة يصعب التحكم بها، وهي الجمهور.

في عرض كهذا، الجمهور لا يصرخ ولا يصفر ، ولكنه لا يتوقف عن الكلام والغناء لدرجة ان المخ الاكثر تجربه لا يستطيع ان يفصل بين العرض نفسه وبين الضجيج في الخلفية. والمحاولات لذلك متعبة جداً. هذة هي احدى استعمالات ال fm.

جهاز ال fm الذي بحوزتنا من نوع Roger Pen ، هنالك امكانية للاتصال لمصدر الصوت مباشرة، بواسطة كابل الذي من جهة يوجد واصل Micro USB - كالموجد في جهاز سامسونچ، ومن الجهة الاخرى، هنالك وصلة التي تسمى وصلة للسماعات او jack 3.5. وهذا يتيح في الارتباط بمقبس السماعات في الهاتف المحمول، الحاسوب او التلفزيون. وفي حالتنا ، يجب ان يرتبط بالعرض!

في اعلى المنصة، يجلس الرجل المسؤول عن الاضائه والى جانبه رجل الصوت. مختبيء بين ادواته، ووراء لوحات المفاتيح، حواسيب واجهزة، وجدنا الرجل الذي يمكنه مساعدتنا. عندما نقترب للوحة السيطرة على الصوت (وفي اللغة المهنية : console) ، نكتشف بأنه هناك المئات من الوصلات. ولا واحد منهم مشابه لوصلة السماعات ل عازف الصون او الهاتف المحمول. توجهت للرجل المسؤول عن الصوت، من فضلك ساعدنا، ولمفاجئتنا، بالرغم من الضغط حول بادأ العرض، والحاجة في ان يكون حاضر ومصغي لما يدور حوله، استطاع مساعدتنا بشكل رائع. يوڤال زكريا، رجل الصوت، فحص وصلة جهاز السمع ل كرمل، الوصلات اللازمة واتصل مع المختص بجانب المنصة.

وبسرعة ذهب بنفسه لإحضار الوصلة الخاصة، والنادر جداً للعاملين في مكبر الصوت والعروض. وفي النهاية، كان بيدنا الوصلة المطلوبة. الكابل من جهة يسمى XLR مؤنث، يتصل مع لوحة السيطرة، في النقطة الخاصة لمكبري الصوت، وفي الجهة الاخرى jack3.5 مؤنث والذي يتصل بجهاز السمع. الوصله سهله جداً، ولكن لكي نمرر الصوت، هناك حاجة للرغبة . في هذه الحالة هناك امكانياتان من ناحية الرجل المخاص بالصوت: الاولى اخراج كل

العرض عن طريق مسار لمكبري صوت اخرين، ما يسمى MIX OUT، وهذا يبث العرض كما يسمعه كل الجمهور، او وصل لسماعات عادي عن طريق كابل خاص، مباشرة من لوحة المراقبة. رجال الصيانة المختصون يستخدمون سماعات لفحص اكثر دقة، بدون ضجيج في الخلفية (مثل كرمل تماماً) في مشاكل الصوت خلال العرض ولذلك بحاجة هم ايضاً الى سماعات. اغلبية رجال الصوت يمتنعون من وصلات متفرعه خوفاً من خلل كهربائي الذي يحدث ضجة بالخلفية. شكراً ل يوڤال زكريا، مختص الصوت العزيز!

في نهاية الامر، كرمل شاهدت العرض من خلال البث مباشرة من لوحة المراقبة لاذنها واستمتعت كثيراً من هذه التجربه الكبيرة دون ضجة في الخلفية وزيادة على ذلك- الجلوس في الصف الاول (حيث ان العرض بُثَّ مباشرة لجهاز السمع ، لا مشكلة من الجلوس بعيدا ايضاً) . استمتعنا جميعاً من العرض الرائع، الاولاد استمعوا لموسيقى من نوع اخر وطلبوا ان يسمعوها مرة اخرى في البيت.

لكي نوفر من البحث عن حلول في حالات مشابهة في المستقبل ، اشترينا كابل ملائم، الذي ممكن توصيله لحهاز السمع ال fm وللوحة السيطرة في كل عرض. الوصلة تسمى XLR-female -3.5 jack female. سعره القليل من عشرات الشواقل ولكنه بساعد كثيراً في هذه الحالات.

نود ان اخص بالذكر مرة اخرى يوڤال زكري، مختص الصوت وشركة المكير الصوتي رجوان، لاننا نعرف ان الذي يُشغل ناس مختصون يستطيعون مساعدة من هم بحاجه بدرجة ومهنية عالية، هم بالفعل اشخاص مهنيين ومخلصين لعملهم ولا يخافون التفكير خارج الصندوق والتعامل مع اي مشكلة تواجههم.

الكاتب، هو اب لبنت في الثامنة من عمرها، تعاني من صمم في اذنها اليمنى بسبب כולסטיאומה ونزول سمعي في الاذن اليسرى.

הטעות הגדולה שלי, שגרמה לשינוי תפיסתי....

הסיפור התחיל מזה שרציתי להתקבל לנבחרת כדור-רשת. הייתי בין הבודדות שהצליחו לעבור את הרשת הגדולה באולם אבל חששתי, חששתי שאני לא אהיה מספיק טובה, שלא אתפוס את הכדור. היה לי מאוד קשה להאמין בעצמי למרות שכל הזמן אמרו לי שאני יכולה! פשוט לא היה לי האומץ. לבסוף קיבלתי החלטה. החלטתי ללכת ולדבר עם המורה לספורט. התכוונתי להגיד שאני רוצה להצטרף, שיש לי את היכולת, שאני טובה.... אבל אז גיליתי שלקח לי כל כך הרבה זמן לגרום לעצמי להאמין בי שפספסתי את ההזדמנות שלי. כבר היה מאוחר מידי ואין מקום. היה לי קשה לקבל את זה שרק בגלל חוסר הביטחון שלי בעצמי וחוסר האמון בעצמי פספסתי דבר שמאוד רציתי. קשה לי עדיין לקבל את זה, קשה לי לראות בנות בנבחרת. וכן! אני חשה קנאה. אני מתאוששת ומשפרת את היכולות שלי בכדור-רשת. ואני מוכנה לשנה הבאה. לנסות שוב ולהתקבל כי לא אוותר. אני יכולה ואצליח לאפשר את האפשר!

תלמידת כיתה ה

غلطتي الكبيرة التي أدت الى تغيير في الرأي

القصة بدأت عندما اردت ان أُقبل لفرقة كرة الشبكة. كنت من القليلات اللواتي نجحن في تخطي وعبور الشبكة الكبيرة في القاعة. لكني خفت، خفت بأن لا اكون جيدة بشكل كافٍ، وان لا امسك الكرة. استصعبت جداً في ان اؤمن في نفسي بالرغم من كل الوقت قالوا لي بأنني استطيع ذلك. ببساطة لم تكن لدي الشجاعة. وفي النهاية اتخذت القرار. قررت في ان اتكلم مع معلمة الرياضة. قصدت ان اقول بأنني معنية في الانضمام ، ولدي القدرات، وإني جيدة.... لكن عندها اكتشفت بأنه مر وقت كبير على ايماني في نفسي وفهمت بأني ضيعت الفرصة. كان هذا متأخر جداً ولم يكن هناك مكان لي.كان صعب جدا علي ان انقبل الحقيقة بأني وبسبب عدم ايماني في نفسي وفي قدراتي، خسرت الفرصة التي اردتها كثيراً.

صعب جداً علي تقبل ذلك، وصعب رؤية البنات في الفريق. نعم! اشعر بالغيرة، انا اتعافى واحسن قدراتي في كرة الشبكة. وجاهزة للسنة القادمة. سأجرب من جديد ان انضم للفريق لأنني لن استسلم. انا استطيع وسأنجح ان احقق الممكن.

طالبة الصف الخامس

לכתוב על "הצלחות" לא תמיד מצליח

ללא הצלחות לא תהיה למידה והעיסוק במושג "הצלחות" מסובך וחמקמק.

הצלחה עשויה להיות הצבת יעדים ומטרות באופן מובנה והשגתם.

בכל שעור ישנן הצלחות. הצלחות ברמות שונות ובתחומים שונים.

ישנן הצלחות שהן תוצאה של עשייה ספונטנית והן בעלות ערך רב ומשמעותי.

באופן אישי, בתחום החינוכי שאני עוסקת בו, לרוב ההצלחה המשמעותית ביותר היא ההתמודדות והתגברות על קשיים.

הצלחה עבורי היא הדגשת החוזקות של הילד וחיזוקם. במקום שבו הקשיים הינם רבים ויומיומיים אני רואה בהדגשת החוזקות וביטויים כמרכיב משמעותי לתחושת ההצלחה בתחום האישי-רגשי, הלימודי והחברתי. הצלחה זו משפיעה על הדימוי העצמי של הילד ועל הצלחותיו בעתיד.

ברצוני לשתף בשיעור לכבוד טו בשבט.

השיעור תוכנן לקבוצת ילדים רב גילאית. בעקבות החג בחרתי לעסוק ביצירה ופיסול במרציפן. צפינו בסרט המלמד על תהליך העשייה של המרציפן ולאחר מכן הילדים יצרו פירות וירקות ממרציפן. תוך כדי יצירה אכלנו חלק מהמרציפן ומחלק אחר יצרו הילדים. את יצירתם, בצירוף ברכה, לקחו בסילסלה הביתה.

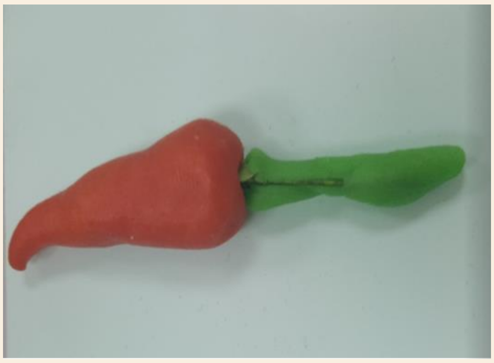
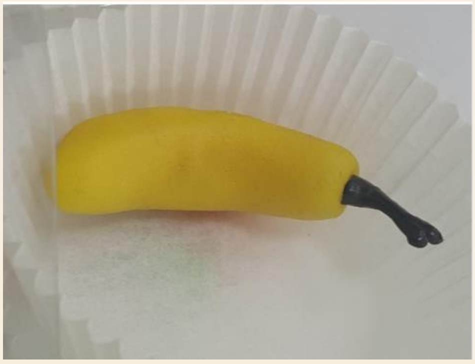

עזרה הדדית ופרגון היו בין כל הילדים. הילדים מאד נהנו מהעשייה ועוד יותר מכך מהתוצאה שלקחו לביתם. לכל אורך הפעילות הייתה תחושה של שמחה הנאה והצלחה גדולה.

בעקבות ההצלחות שהתעוררו בשיעור נהלנו שיחה עם הילדים בנושא "הצלחה" ואלה חלק מתשובותיהם לשאלותי:

מי מצליח בעיניכם?

"בבית הספר יש הרבה ילדים מצליחים בעיקר בחשבון ובשפה"

"נועה קירל, עומר חזן וגילי איצקוביץ מצליחים" (מפורסמים...)

"משהו שבאישיות שלו עוזר לאנשים"

"מי שמצליח הוא מי שעובד קשה בשביל משהו ובסוף מקבל אותו"

מה התכונות שמאפיינות את מי שמצליח ?

"משהו שלומד, שיש לו סבלנות, הקשבה וחוכמה"

"מי שלומד, מתרכז, עוזר ועובר תהליך"

"כוונות טובות, רצון להצליח וללמוד"

במה אתה/את מצליח/ה ?

"חשבון, כדורגל, רכיבה על אופניים, עצמאות, הולך לבד לגן השעשועים"

"אנגלית, חשבון, אומנות, שירה, ועוד הרבה תחומים"

"אני מצליחה בדברים שאני אוהבת"

"במשחקי מחשב, בתנ"ך, בעברית ובאומנות"

כיצד אתה/את מצליח/ה לשמוע ולהקשיב טוב יותר?

"אני מצליח לשמוע טוב יותר עם מכשיר"

"ללא רעש בכיתה"

"בשקט ללא רעשי רקע ובעזרת מכשירי הגברה"

השאלה האחרונה היתה: במה את/אתה רוצה/ים להצליח?

"בשחיה"

"בתחומים שאני פחות טובה בהם"

"חשבון וכתיבה"

"עברית, כתיבה, ריקוד"

בעקבות השיחה התפתח דיון בנושא. הילדים הגיעו למסקנות משותפות:

1) כדי להצליח לא צריך להיות מושלמים, אנשים אינם מושלמים.

2) לא רק ציונים ולימודים מגדירים הצלחה.

3) להיות מודע להצלחותיך לא הופך אותך למתנשא או מתרברב.

4) יש "הצלחה אישית" והיא שונה מילד לילד. יש "הצלחות קבוצתיות" שהם משותפות לקבוצה.

5) משחקי מחשב הם דרך טובה להתגבר על מכשולים ולהצליח.

לאחר הדיון והשיחה על התהליך שעברנו, הסקנו מסקנות ושיתפנו את הקבוצה בתחושה של הצלחות אישיות וקבוצתית.

כתבה: קרולינה ויסמן

ان تكتب عن "النجاح" لا ينجح دائماً

من غير النجاحات لا يكون هناك تعلم، والانشغال بالمصطلح "نجاحات"، معقد وزلق.

النجاح يجب ان يكون في وضع اهداف وغايات بشكل منظم وتحقيقها.

في كل درس هناك نجاح. نجاح بدرجات ومجالات مختلفة.

هناك نجاحات نتيجة عمل عفوي حيث انهم ذو قيمة كبيرة ومهمة.

بشكل شخصي، في المجال التربوي الذي اعمل به، غالبية النجاحات الاكثر اهمية هي التعامل والتغلب على الصعوبات.

نجاح بالنسبة لي هو تشديد نقاط القوة لدى الطالب وتقويتهم. في مكان الذي به الصعوبات كثيرة ويومية ارى اهمية في التشديد على نقاط القوة كمركب مهم للشعور بالنجاح في المجال الشخصي- عاطفي، التعليمي والاجتماعي. هذا النجاح يؤثر على احترام الذات وعلى النجاحات المستقبلية للطالب.

يسرني ان اشاركم درس بمناسبة ט"ו בשבט.

الدرس خُطط لمجموعة اولاد متعددي الاجيال.

في اعقاب العيد اخترت ان اشتغل في موضوع الفنون والنحت في المارتسيبان (מרציפן).

شاهدنا فيلم عن مراحل عمل المارتسيبان وبعدها صنعوا الاولاد خضار وفواكه من المارتسيبان.

خلال العمل اكلنا قسم من المارتسيبان ومن القسم الاخر صنعنا الاشكال. اخذ الاولاد الاشكال التي صنعوها الى البيت في سلة مع اضافة التبريكات.

كان هناك تعاون ومديح بين الطلاب. تمتعوا كثيراً في الفعالية وخاصة بأنهم اخذوا الاشياء التي صنعوها معهم الى البيت.

كان هناك شعور بالفرح والمتعة والنجاح الكبير خلال الفعالية.

في اعقاب النجاحات من الفعالية، كانت هناك محادثة مع الطلاب في موضوع "النجاح" وهذه بعض اجاباتهم على اسئلتي:

<u>من ينجح بنظركم؟</u>

"هناك الكثير من الطلاب في المدرسة ينجحون بالاساس في موضوع الحساب واللغة"

"نوعا كيرل ، عومر حازم و چيلي ايتكوبيتش ناجحون "(مشهورين)

"هناك شيء في شخصيته يساعد الاخرين"

" الذي ينجح هو من يعمل بصعوبه من اجل شيء ما وفي النهاية يحصل عليه"

<u>ما هي المميزات للشخص الناجح؟</u>

" شخص يدرس ، صبور، لديه اصغاء وذكاء"

"الشخص الذي يدرس ويركز ، يساعد ويمر مرحلة"

"نوايا حسنة، رغبة في النجاح والتعلم"

بماذا انت ناجح؟

"حساب، كرة قدم، الركوب على الدراجة، استقلالية، اذهب لوحدي الى حديقة الالعاب"

" اللغة الانجليزية، حساب، فنون، شعر، والكثير من المجالات"

"انجح في الاشياء التي احبها"

" في العاب الحاسوب، الدين، اللغة العبرية والفنون"

كيف تستطيع ان تسمع وتصغي بشكل افضل؟

" اسمع بطريقة افضل بمساعدة جهاز السمع"

"دون ضجة في الصف"

" في الهدوء ومن دون ضجة في الخلفية وبمساعدة جهاز السمع"

السؤال الاخير كان: بماذا تريد ان تنجح؟

"السباحة"

"في المواضيع التي لست جيدة بهم"

"الحساب والكتابة"

"اللغة العبرية ، الكتابة ، الرقص"

في اعقاب المحادثه كان هناك نقاش في الموضوع. الاولاد توصلوا الى نتائج مشتركة:

١. لكي ننجح ليس بالضرورة ان نكون كاملين، الناس غير كاملين.

٢. ليس فقط العلامات والتعليم هم الذين يعرّفون النجاح

٣. ان تكون على معرفة لنجاحاتك يجب ان لا يحولك لانسان متكبر ومتفاخر

٤. هناك نجاح شخصي ويختلف من طالب الى اخر. وهناك نجاح جماعي المشترك للمجموعة.

٥. العاب الحاسوب هي طريقة جيدة للتغلب على الصعوبات والنجاح.

ومن بعد النقاش ، توصلنا الى استنتاجات وشاركنا المجموعة في احاسيس النجاح الشخصية ونجاح المجموعة.

كارولينا فايسمن

ללמד/לא ללמד איות באנגלית?

האם יש חשיבות אם הילד כותב hoping או hopping?

לכלל תלמידינו, אם יש להם לקות שמיעה קלה ביותר או ירידה עמוקה בשמיעה, **זכאי להתעלמות משגיאות כתיב במבחני בגרות באנגלית**. לכן, לא פעם התגובה הראשונית של הסביבה היא לפטור את תלמידינו מלימוד חוקי איות. מחשבה זו נובעת מהרצון להקל איפה שאפשר. בתחילת דרכי כמדריכת אנגלית אכן המלצתי להקל על תלמידינו ולא לדרוש מהם ללמוד חוקי איות באנגלית. וכאן אני מודה באשמה, טעיתי!

לא רק שמומלץ ללמד את תלמידינו חוקי איות באנגלית, חובתנו לדאוג לכך שהם ילמדו לאיית. בשנים האחרונות נערכו מגוון רחב של מחקרים בהנחיית ד"ר ג'נינה הורוביץ ממכללת אורנים על היקף השפעת ההבנה האורתוגרפית על רכישת האנגלית. המסקנות הן חד-משמעיות. יש קשר ישיר בין הבנת איות, הבנה אורתוגרפית, הבנת הנקרא ויכולת ההבעה בכתב. ילד שמזהה תבניות של מילים יכול לקרוא ולהבין טקסטים מורכבים יותר.

מרבית הכתיבה שלנו היום מצטמצמת לאצבעות שטסות על מסכים קטנים. הטלפון מתקן טעויות איות באופן אוטומטי. לפני 20 שנה הטעות הכי נפוצה בכתיבה של תלמידים היתה איות. היום הטעות הנפוצה ביותר הינה 'מילה לא נכונה'. כולנו היינו בסיטואציה בה שלחנו מסרון וגילינו לאחר מכן שהמסרון שנשלח שונה לחלוטין ממה שהתכוונו אליו. מנהיג עולמי ביקש לאחרונה "Peach in the Middle East" (אפרסק במזרח התיכון) וחברה שלי שאלה אותי אם אני עושה קניות ב "Black Fry day" (יום טיגונים שחורים).

המילה hop הופך ל hopping, hopped. זאת אומרת שהמילה מתארכת. המילה hope הופכת לhoped, hoping. במקרה הזה המילה מתקצרת. תוסיפו על זה את הקושי שתלמידינו לא שומעים את ההבדל בצליל O בין שתי המילים. הפתרון כאן הוא חד משמעי. ללמד את הילד את חוקי האיות בהקשר למילים כאלו.

לסיכום,

I am hoping to be hopping for many years.

או

I hope to hop for many years!

מאת: פרנסין וידקר, מדריכת אנגלית

تعليم تهجئة اللغة الانجليزية ام لا؟

هل هناك اهمية اذا كتب الولد hopping او hoping??

لجميع طلابنا، الذين يعانون من ضعف سمعي خفيف او عميق، يحق لهم تجاهل الاخطاء الاملائية في امتحانات البجروت للغة الانجليزية.لذلك ، رد الفعل الاول للبيئة المحيطة هو إعفاء طلابنا من قواعد التدقيق الاملائي. هذة الفكرة تنبع من الرغبة في التخفيف عنهم قدر الامكان.في بداية طريقي كمرشدة لغة انجليزية نصحت في التخفيف عن طلابنا وعدم الطلب منهم تعلم قواعد التدقيق الاملائي. وهنا اعترف بأني اخطأت!

ليس فقط من المفضل تعليم طلابنا قواعد التدقيق الاملائي ، واجبنا ان نهتم بأنهم تعلموا التهجئة.

في السنوات الاخيرة اقيم العديد من الابحاث بتوجيه الدكتور "جنينا هوربيتش" من كلية اورنيم في تأثير الفهم الاملائي على اكتساب اللغة الانجليزية.النتائج واضحة. يوجد علاقة بين فهم التهجئة، والفهم الاملائي، وفهم المقروء والقدرة على التعبير كتابياً. الطالب الذي يستطيع تمييز قوالب كلمات يستطيع ان يقرأ ويفهم نصوص مركبة اكثر.

غالبية كتابتنا اليوم تتقلص لأصابع طائرة على شاشات صغيرة. الهاتف يصلح اخطاء املائية بشكل اوتوماتي. قبل 20 سنة كان الخطأ الشائع في كتابة طلابنا هو التهجئة.اليوم، الخطأ الشائع كثيراً هو "كلمة غير صحيحة". كلنا مررنا بهذا الموقف، ان نرسل رسالة قصيرة عبر الهاتف ونكتشف بعدها ان الرسالة مختلفة كلياً لما كنا نقصده.

قائد عالمي طلب مؤخراً "peach in the Middle East" (خوخ في الشرق الاوسط) وصديقة لي سألتني اذا قمت بالمشتريات في Black Fryday(يوم القلب الاسود).

كلمة hop تحولت ل hopping, hopped. هذا يعني ان الكلمة اصبحت اطول. الكلمة hope تحولت ل hoped, hoping. في هذه الحالة الكلمة قصرت. اضيفوا لذلك الصعوبة التي يواجهها طلابنا بعدم سماع النغمة O بين الكلمتين.

الحل واحد. ان نعلم الطالب قوانين التهجئة حسب السياق لكلمات كهذة.

للتلخيص،

I am hoping to be hopping for many years

او

I hope to hop for many years!

فرانسين فيدكر

משולחן קלינאי התקשורת

הידעת?
מחקרים מצאו שיכולת קוגניטיבית ותשומה לשונית חשובות ב**אותה מידה לרכישת שפה**. על יכולת קוגניטיבית אין לנו שליטה אך על התשומה הלשונית בהחלט! בוא נדאג שתשומה זו תהיה נגישה לילדים על ידי הקפדה על שיקום שמיעתי מיטבי ומעקב אחר תקינות המכשירים.

הידעת?
השימוש בשתל השבלול הותר לשימוש בשבת וחג מבחינה הלכתית. על מנת לשמור על חיי הסוללה שלא תיגמר במהלך השבת ממגנטים את השתל למקרר או לדלת מתכת, פעולה זו חוסכת בפעולת הסוללה באופן משמעותי וכך הילד יכול להישאר עם המכשיר לכל אורך השבת/החג בלי להיות מנותק מסביבתו.

הידעת?
שלושת עצמימות השמע הם העצמות הקטנות ביותר בגוף האדם.

הידעת?
העובר ברחם מתחיל לשמוע צלילים כבר בשבוע ה- 18 להיריון, והוא מתחיל להגיב לקולות מסוימים סביב השבועות 24-25 להיריון.

הידעת?
רעש מפריע בעיקר לתפיסת העיצורים בהשוואה לתנועות מאחר והם חלשים וקצרים יותר.

הידעת?
"בננת הדיבור" הוא מושג הנותן אינפורמציה על היכן נמצאים צלילי הדיבור (תדרים ועוצמות) בשיחה רגילה.

הידעת?
על פי מחקרים בתחום השמיעתי, שיקום שמיעתי (הכולל שימוש באמצעי הגברה) בגיל צעיר יותר מוביל לתוצאות טובות יותר (פרוגנוזה טובה יותר).

הידעת?
ירידה בשמיעה דורשת מאמץ גדול יותר לשמוע וגוזלת אנרגיה של משאבים קוגניטיביים אחרים.

הידעת?
עד בדיקות סינון השמיעה לילודים שמבוצעות כיום בכל בתי החולים בארץ כ 24 שעות לאחר הלידה, רוב הילדים עם לקות בשמיעה אותרו רק סביב גיל 3 כאשר הופיע עיכוב משמעותי בשפה ונשמעו שיבושי היגוי.

הידעת?
באוזן נמצא האיבר האחראי על שיווי המשקל.

הידעת?
כדי שהמוח יזהה את מיקום הקול, מידע שמיעתי אמור להתקבל משני הצדדים ולכן ילדים עם לקות שמיעה חד צידית יחוו קשיים במיקום צליל במרחב

הידעת?
האוזן האנושית מסוגלת לקלוט צלילים בתדרים 20-20000 הרץ, אך בבדיקת השמיעה אנו בודקים את טווח התדרים 250-8000 הרץ.

הידעת?
נוזלים באוזניים נמצאים באוזן התיכונה ולא בתעלת השמע החיצונית.

הידעת?
גם במהלך הלילה האוזניים ממשיכות לשמוע אך המוח מתעלם מהקול ולא מפענח אותו לצלילים בזמן שינה.

הידעת?
צליל יותר חזק לא בהכרח יותר ברור! לעיתים הגברה עלולה להוריד את איכות הצליל ואת מובנותו.

הידעת?
אוזן שלא משוקמת עלולה להתדרדר- מכשיר שמיעה חשוב גם בלקויות החמורות ביותר שאנו יודעים שתרומת המכשיר להבנת הדיבור בקרב אנשים עם לקויות כאלה יכולה להיות אפסית, אך עצם הרכבת המכשיר מגבירה את ערנותם לסביבה ותורמת להגברת הרצון שלהם לתקשר עם אנשים.

הידעת?
מטרת אימוני השמיעה הינה לאפשר למטופל להשתמש בערוץ השמיעתי בצורה הטובה והיעילה ביותר ולפתח מיומנויות הקשבה והאזנה לשם קליטה והבנה מכסימלית של מה שנאמר.

نظرة على عمل اخصائي التخاطب

هل تعلم؟
بحسب الأبحاث فإن للقدرات الذهنية وللإكساب اللغوي الأهمية ذاتها في التأثير على قدرة إكتساب اللغه. ليس بمقدورنا السيطرة على القدرات الذهنية ولكن بإستطاعتنا التحكم بالإكساب اللغوي ولذلك علينا أن نمنح الإكساب اللغوي حيز كبير وذلك عن طريق التشديد على التأهيل السمعي الأفضل والحفاظ على السماعات بوضع جيد.

هل تعلم؟
عظيمات السمع الثلاث هي أصغر عظام في جسم الانسان.

هل تعلم؟
بحسب الديانة اليهودية يُسمح بإستعمال جهاز القوقعة المزروع أيام السبت والأعياد. حتى تتم المحافظة على حياة البطارية خلال السبت, يُمغنَط الجهاز للبراد أو لباب معدني, هذه العملية توفر في حياة البطارية بشكل كبير وفي هذه الطريقة يستطيع المستخدم إستعمال الجهاز طيلة نهار السبت\العيد دون الإنعزال عن بيئته.

هل تعلم؟
يستطيع الجنين في الرحم سماع أصوات إبتداء من الأسبوع ال- 18 للحمل, ويبدأ بالاستجابة لأصوات معينة نحو الأسبوع ال 24-25 للحمل.

هل تعلم؟
يؤثر الضجيج على سماع الأحرف أكثر من تأثيره على سماع الحركات وذلك لأن الأحرف ذات شدة صوت منخفضة أكثر وأقصر من ناحية المدة الزمنية.

هل تعلم؟
"موزة الكلام" هو مصطلح يمنحنا معلومات حول مكان تواجد أصوات الكلام (من حيث الترددات وشدة الصوت) خلال محادثة عادية.

هل تعلم؟
بحسب الأبحاث في مجال السمع, كلما كان التأهيل السمعي في جيل مبكر أكثر (بما في ذلك إستعمال المعينات السمعية) كلما كانت نتائجه أفضل.

هل تعلم؟
ذو العسر السمعي يبذل مجهوداً كبيراُ لسماع الاخرين وهذا يتطلب طاقة وتشغيل موارد ذهنية عديدة.

هل تعلم؟
في الحقبة التي سبقت فحص المسح السمعي الذي يُجرى في كل مستشفيات البلاد للمواليد الجدد حوالي 24 ساعة بعد الولادة, فقد تم الكشف عن معظم الأطفال ذوي العسر السمعي نحو عمر ال 3 سنوات عندما لوحظ تأخر لغوي واضح والكثير من التشويشات اللفظية.

هل تعلم؟
لكي يستطيع الدماغ تحديد اتجاه الصوت، من المفترض أن يتم تلقي المعلومات السمعية من كلا الجانبين ، ولذلك يواجه الأطفال الذين يعانون من عسر سمع أحادي الجانب صعوبات في معرفة اتجاه الصوت.

هل تعلم؟
أذن الانسان تستطيع ان تسمع بين ٢٠-٢٠٠٠٠ هيرتس. بينما في فحص السمع يتم فحص الذبذبات ٢٥٠-٨٠٠٠ هيرتس.

هل تعلم؟
الجهاز المسؤول عن التوازن يتواجد في الأذن .

هل تعلم؟

السوائل موجودة بالاذن الوسطى وليس في قناة السمع.

هل تعلم؟

الاذن لا تنام وحاسة السمع تستمر بالعمل أثناء النوم لكن ببساطة الدماغ يتجاهل الاصوات ولا يحللها او يعطيها معنى.

هل تعلم؟

صوتاً أعلى ليس بالضرورة صوتاً مفهوماً أكثر, أحياناً الزيادة في علو الصوت تقلل من مدى وضوحه.

هل تعلم؟

أُذن بدون تأهيل سمعي من الممكن أن تتراجع مع الوقت- جهاز السمع مهم حتى في حالات ضعف السمع العميق التي لا يساعد بها الجهاز على فهم الكلام. إستعمال جهاز السمع يساعد على زيادة وعي الاشخاص للبيئه المحيطة ويعزز من رغبتهم بالتواصل مع الاخرين.

هل تعلم؟

هدف التمارين السمعية هو الايتاح للشخص ذو العسر السمعي باستعمال الجهاز السمعي بصورة ناجعة، وبتطوير مهارات إصغاء بهدف فهم افضل للمواد المسموعة.

ולסיכום, מה לפנינו ?

SAVE THE DATE!

12/6 – אירוע ההוקרה למתנדבים בסיום שנה ג' של מיזם "קול הנתינה"

אנו מזמינים אתכם לבקר באתר האינטרנט שלנו, בכתובת:

http://www.lakash-tzafon.co.il

תודה לכל ההורים, התלמידים והמורים שהקדישו זמן ושפנו מפרי עטם לעלון זה.

נשמח לקבל מכם משוב וכתבות לעלונים הבאים.